

Ο ΦΑΝΟΣ

τῆς Κεφαλονιάς

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ, ΙΣΤΟΡΙΚΗ, ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΚΗ, ΣΑΤΙΡΙΚΗ, ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ, ΜΗΝΙΑΙΑ ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΑΤΙΚΗ ΣΑΤΙΡΑ

ΧΟΡΟΜΑΝΙΑ

Χοροί ἐδῶ! Χοροί ἐκεῖ! Παντοῦ Χορομανία,
σὰν ὄλων νὰ λασκάρανε τῆς λογικῆς... πηνεῖα!
Χοροὶ σὲ κέντρα κοσμικὰ, σὲ σπίτια καὶ σὲ σάλες
καὶ στοὺς χορούς ριχτήκανε ὡς καὶ οἱ... Μαθουσάλες!
Στῆ δὲ φουρτούνα τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ «τσά-τσά» ἀντάρρα,
εἶδα νὰ ξεβιδώνεται καὶ μιὰν... ἐνενηντάρρα!
Κι' ἐνῶ πρῶτα μισόγεργο ἦτανε τὸ κορμί της
μὲ τὸ χορὸ γιαιτρεύτηκαν ὡς κι' οἱ ρευματισμοὶ της!...
"Ὅσο δὲ γιὰ τὴν... πίεση, ποῦ τσ' ἦτανε πεσμένη,
καλὰ τώρα αἰσθάνεται καὶ τσ' εἶναι... σηκωμένη!
Κι' ὅπως γλυκὰ μὲ κύτταξε ἡ «τσάτσα-θειὰ» γαλιάντρα,
θερμὰ μὰ καὶ ναζιάρικα,
μὲ πόθους κι' ἐρωτιάρικα,
κατάλαβα πὼς ζήταγε, γιὰ... πίεσή της κι' ἄντρα!...

Χορεύει κι' ἡ Κυβέρνηση μπριόζικα κι' ὠραία,
μ' ὀρχήστρα τοῦ δαιμόνιου Γιωργάκη Παπαντρέα!
Μὲ θελκτικὴ δὲ μουσικὴ φανταστικῆς ἐμπνεύσεως,
τ' ἀνένδοτου ἀγῶνος της» ὡς ἀντιπολιτεύσεως,
χορεύει τὴν Κυβέρνηση γλυκὰ - χαριτωμένα
κι' οἱ Ὑπουργοὶ της κάθονται, σέ... κάρβουν' ἀναμμένα!
Μ' ἐλπίδες καὶ μ' ὄνειρατα πὼς ὁ Θεὸς θὰ δώσει,
νὰ ρίξη τὴν Κυβέρνηση καὶ νὰ τὴν... ξεσπιτώσῃ!
Ὁ δὲ Κωστής Καραμανλεὺς, πὼς τέλος θὰ μπαφιάσῃ,
θὰ ζαλισθῇ μὲ τὸ Χορὸ κι' ὁ δόλιος θὰ τὰ χάσῃ,
καὶ θὰ ζητήσῃ... Ἐκλογές, ὡς μόνη πλέον λύση,
δίχως... εὐλαδικώτατά,
ὡς πράττει τακτικώτατα,
ὅσους θρεθοῦνε γύρω του καὶ νὰ τοὺς βλαστημήσῃ!...

Χορεύει, φίλοι, κι' ἡ ΕΔΑ μὲ Μόσχας ὑποκρούσεις,
ἀλλὰ νέου Δεκεμβρίου... ὀφίας πιά μὴ οὔσης,
ἀρκεῖται στὴν «Αὐγούλα» της καὶ σ' ἐλαφρὰ θαλασμία
ἤτοι στὸ Κοινοβούλιο μὲ λόγους της... φαρμάκια!
Κι' ἡ μόνη ποῦ δὲν ρίχνεται μὲς στοῦ χοροῦ τῆ δίνης
εἶναι ἡ «Κομπανία» του, τοῦ Πίπη Μαρκεζίνης!
Κι' ὅπου παρέξω τοῦ Χοροῦ μονάχα... σεγκοντάρει,
χωρὶς πολὺ πανέξπντα μιὰ θέση καὶ νὰ πάρῃ!
Ὅπερ σημαίνει, Πίπη μου, ὅτι ποιεῖς τὴν... πάπια,
μήπως μπαφιάσουαν μὲ χορούς καὶ θάρτη... ὦρα κάποια,
ποῦ στὸ πασί, παμπόνηρε, ὄλους θὰ τοὺς χορέψῃς
καὶ θάρτη μιὰ στιγμαῦλα σου,
τ' ὄνειρο τῆς ζωούλας σου,
ν' ἀρπάξῃς τὸ... τιμὸνί μας καὶ νὰ πρωθυπουργέψῃς!...

ΑΛΗΘΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΙΑ ΣΕΡΠΑΝΤΙΝΑ

Μιά σερπαντίνα ἔρριξε
μὲς στοῦ χοροῦ τῆ ζάλῃ
ἐκεῖνος, καὶ τυλίχτηκε
σ' ἐκείνης τὸ κεφάλι!

Κι' εἶδαν τὰ μαῦρα μάτια του
τὰ γαλανὰ της μάτια,
μὲ μιὰν Ἀγάπη θεϊκὴ
ἀφ' τ' οὐρανοῦ τὰ πλάτια!

"Ἐτσι ἀγαπηθήκανε
ἐκείνη καὶ ἐκεῖνος,
ἡ Κολομπίνα ἡ ξανθεῖα
κι' ὠραῖος Ἀρλεκίνος!

Καὶ δυὸ ψυχὲς συνένωσε
σὲ μιὰν Ἀγάπης ζήση,
μιὰ σερπαντίν' Ἀποκρηᾶς
σ' ἐνὸς χοροῦ... μεθύσι!

Κι' ἦταν ἡ εὐτυχία τους
ἀνείπωτη - μεγάλη
κι' ὁ γάμος τους ὀλόχρονο
χαρὰς τὸ Καρναβάλι!

"Ὅμως!... Κισμέτ τὸ φθονερὸ
Θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπων,
μὲ τὼν σεισμῶν τῆ συμφορὰ
συντάρραξε τὸν τόπον...

Καὶ στὰ συντρίμια θάφτηκαν
Αὐτὸς κι' ἡ Κολομπίνα!
Μιὰ καὶ στῆς ζήσης τὸ χορὸ,
παίζει μιὰ τζαζ τὸν ἐλιθερὸ
ρυθμὸ Ζωῆς Ἀνθρώπινης,
ὅπως μιὰ σερπαντίνα!

ΙΛΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ

Συνεχίζεται στις πόλεις και κοινότητες του νησιού μας η αναθεώρηση των έκλογικών καταλόγων και η έγγραφη νέων εκλογέων, από τις επιτροπές που συστήθηκαν σύμφωνα με το Νομοθετικό Διάταγμα 4274)62.

—Συνεχίζουσα τις ευγενικές της χειρνομίες, ή κ. Ύπατις Δεστούνη προσέφερε στο «Μαντζαβινάτειο Νοσοκομείο» του Ληξουριού δραχ. 5.000.

—Κατόπιν ενεργειών του βουλευτή μας κ. Γερ. Μεταξά, ο ύπαιθυρος των Συγκοινωνιών κ. Βρανόπουλος εξέδωσε την υπ' αριθ. 101194)7-1-63 απόφασή του, με την οποία αναγνωρίζονται ως δριστικές οι προσωρινές άδειες των φορτηγών αυτοκινήτων, που είχαν εκδοθεί κατά τη διάρκεια της μετασεισμικής μας αποκαταστάσεως.

—Στο ενεργητικό του ίδιου βουλευτή μπαίνει κι' ο παρά του Ο.Τ.Ε. προγραμματισμός μέσα στο 1963 τηλεφωνικής συνδέσεως των κοινοτήτων μας Άννινάτων, Άνω Κατελειού, Κοριάννα, Κλείσματα, Νίφι, Κουλουράτα, Κατοποδάτα.

—Και ή σύνδεση μ' αυτόματα τηλέφωνα των συνοικισμών τ' Άργοστολιού Χελμάτα και Κομποθεκράτα.

—Εκείνο, όμως, που γράφουμε κατ' επανάληψη και δεν βλέπουμε να το πραγματοποιήσει ο Ο.Τ.Ε. και για το οποίο παρακαλούμε τον κ. Μεταξά να ενεργήσει άμεσα, είναι η εγκατάσταση ενός τηλεφώνου στον Έργατικό συνοικισμό του Άργοστολιού.

—Η μέσα σ' ένα τηλεφωνικό θάλαμο ή έστω και σ' ένα έργατικό σπίτι.

—Γιατί 100 περίπου εργατικές οικογένειες βρίσκονται απομακρυσμένες από το κέντρο τ' Άργοστολιού κι' αν χρειασθούν γιατρό, μέχρι να κατέβουνε στην πόλη και να τον φέρουμε, θα τ' ατινάξει ο άρρωστος!...

—Κι' αν πιάσουνε καμμιά φωτιά, τόσες δεκάδες ξυλόσπιτα θα γίνουνε στάχτη, μέχρι να ειδοποιηθ... ποδαρόδρομο ή αντλία του Δήμου.

—Μικρή ή διάρκεια του φετινού μας Καρναβαλιού (κι' αμέτρητες «Μάσκαρες» και Δημό-

σιοι «Μπάλλοι» αναγγέλλονται στις πόλεις και στα χωριά μας.

—Δεδομένου, όμως, ότι καθημερινά ερημώνεται το νησί μας, ότι ελάχιστοι... απομείνανε, ότι πολλές έφetzes οι πενθούσες οικογένειες και το κυριώτερο, ότι οι τσέπες μας είναι... άδειανές από χρήματα, πολύ φοβούμεθα πως ούτε τ' έξοδα που θα κάμουμε δεν θα κατορθώσουν να πιάσουν.

—Κι' εΐθε να βγούμε κακοί προφήτες!...

—Και πάλιν επανερχόμαστε στην επείγουσα ανάγκη έπισκευής του δοκίμου δικτύου τής Κεφαλονιάς και Ίθάκης.

—Πού ήτανε σαραβαλισμένο από τή σεισμική λαίλαπα, τ' άποκάμανε κι' οι τελευταίες βροχές και πρέπει πρώτα να μεταλαβαίνουμε τών... Άχράντων Μυστηρίων, μετακινούμενοι.

—Ο δέ άρμόδιος ύπουργός στρατηγός κ. Γκίκας, που σ' αν πρώην άρχηγός του Γ.Ε.Σ. μάς έπισκέφτηκε κατ' επανάληψη και ξέρει σπιθαμή προς σπιθαμή τ' αδιόρθωτα τών δρόμων μας χάλια, παρακαλείται ν' αφήσει τήν τσιγκουνιά του.

—Κι' επειδή ο λόγος για δρό-

ΣΤΑ ΠΕΝΤΑΧΡΟΝΑ ΤΗΣ «ΕΥΗΜΕΡΙΑΣ»

Το εξαιρετικό και μοναδικό στο είδος του μηνιαίο οργανωτικό περιοδικό «ΕΥΗΜΕΡΙΑ», το οποίο εκδίδει στην πρωτεύουσα ή Κεφαλοντική εταιρεία «Π. Σολωμός και Σία Ε. Π. Ε.», με το υπ' αριθ. 60 τεύχος του συμπλήρωσε τ' έκδοτικά του πεντάχρονα.

Συναδελφικά κι' εγκάρδια εύχόμενοι στη μοναδική «Ευήμερία» να γιορτάση και πενήνταχρονα, νοιώθουμε πραγματικά Κεφαλονίτικη περηφάνεια, για την όρθολογιστική βιομηχανική, έμπορική, νοικοκυρεμένη κι' οργανωτική πανελλήνια πολύτιμη προσφορά της.

Μους, έλπίζουμε γρήγορα το Νομαρχιακό μας Ταμείο να μάς ασφαλτοστρώση και τόν «Γύρο του Κούταβου».

—Δρόμο άπαραίτητο αν πάθη καμμιά βλάβη ή «Γέφυρα», αλλά και δρόμο που έχει τήν όμορφιά και τή χάρη του.

—Και περιμένουμε, μέσα στο έρχόμενο καλοκαίρι!

«Ο ΦΑΝΟΣ»

“Ο ΦΑΝΟΣ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ,,

ΙΔΡΥΤΗΣ : ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΟΥΝΑΣ

Έκδότης - Ύπευθυνος Τυπογραφείου : ΠΕΝΑ ΧΡΗΣΤΟΥ ΒΟΥΤΣΙΝΑ "Η ΒΟΥΝΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ :

Ε Σ Ω Τ Ε Ρ Ι Κ Ο Υ :

Για Τράπεζες, Σωματεία, Όργανισμούς	
Έπιχειρήσεις και Κοινότητες	δρχ. 200
Για έπιστήμονες γενικά	» 100
Για υπάλληλους και έργατες	» 60

Ε Ξ Ω Τ Ε Ρ Ι Κ Ο Υ :

Δολάρια Άμερικής	10
Λίρες Άγγλίας	4

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Οι συνδρομές προληφάνονται. Άλληλογράφια και έμβόσματα κ. Χ. Βουνά, Διαχειριστή Άργοστολίου

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ ΕΜΒΟΣΜΑΤΑ Κ. Χ. ΒΟΥΝΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ

Ο ΦΑΝΟΣ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ ★ 'Ιανουάριος - Φεβρουάριος 1963 ★ Χρόνος 7ος ★ Τεύχη ἀριθ. 64 - 65

● 'Από μήνα σὲ μήνα ●

1957 — 1963!

«Κεφαλονίτικου Λεξιλόγιου».

Ἐφτά φορές ἀλλάξαμε στὸ «Φανό» μας τὸν χρόνον τὰ νούμερα! Καὶ μπαίνοντας στὸν ἑβδομο ἐκδοτικὸ μας χρόνο, πρωταρχικὰ εὐχαριστοῦμε τοὺς Φίλους, ποὺ μὲ τὸ... λαδάκι τους κρατῆσαν ἀναμμένη τὴ φλόγα του. Εὐχαριστοῦμε ὅσους μᾶς συμπαρασταθήκανε μὲ τὰ εὐγενικά τους λόγια. Διαβεβαιώνοντας "Ὅλες καὶ Ὅλους, πὼς ὁ «Φανός» δὲν πρόκειται νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὸν ἀκομμάτιστο δρόμο ποὺ χάραξε.

Ἐβλεπε καὶ θὰ βλέπη ὅσους κατῆλθαν καὶ κατέρχονται στὴν πολιτικὴ κόνιστρα τῆς νήσου μας μὲ τὰ ἴδια μάτια ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης. Κι' ὅτι τοὺς ὠθεῖ τῆς φιλοδοξίας τὸ κίνητρο νὰ ὠφελήσουν τοὺς συντοπίτες τους καὶ τὸ νησί τους. Γι' αὐτὸ καὶ τοὺς ἐπαινεῖ ὅταν πρέπει, ἀλλὰ κι' ἀρπάζει τὸν βούρδουλα, ὄντες τὸ ρίχνουνε εἰς τὸν ὕπνο.

ΟΣΟ γιὰ τὴν ὕλη του, δὲν ὑπάρχει κίνδυνος νὰ στρεφῆ. Πηγὴ ἀνεξάντλητη τὸ ἀθάνατο κι' ἀστείρευτο Κεφαλονίτικο Πνεῦμα, ποὺ δὲν μπορέσανε νὰ τὸ πλακώσουνε οἱ σεισμοί. Ὅσο δὲ γιὰ τὴν Κεφαλονίτικη Ἱστορία καὶ Λαογραφία μας, ἔδωσε καὶ θὰ δώσῃ ὅ,τι ἀντλήσῃ καὶ ἀντλεῖ, ὅσο θὰ ἔχη ὁ «Φανός» μας ἀναμμένη τὴ φλόγα του! Μὲ τὴν χάρά, πὼς κάτι προσφέρει στὶς παρούσες, ἀλλὰ καὶ κάτι θὰ μείνῃ γιὰ τὶς ἐρχόμενες γενεές. Γι' αὐτὸ καὶ θὰ συνεχίσουμε τὶς ξεβωτικές μας ἔρευνες μὲ περισσότερο ζήλο κι' ἀγάπη. Κι' ἀπὸ τὸν ἄλλον «Φανό» μας, θὰ σὰς χαρίζουμε σὲ κάθε τεύχος, ἐκτός ἀπὸ τὰ «Διαμάντια τῆς Λαϊκῆς Κεφαλονίτικης Μούσας» καὶ ἀπὸ δύο σελίδες τοῦ

ΤΟ δὲ «Κεφαλονίτικο Λεξιλόγιο» θὰ σὰς τὸ δώσουμε σὲ δισέλιδες συνέχειες, γιατί, δυστυχῶς, τὰ οἰκονομικὰ δὲν μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ τὸ ἐκδόσουμε σὲ βιβλίο. Εἶναι μιὰ δούλεψη 25χρονη σκληρῆ κι' ἐπίπονη, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ὁποίας συγκεντρώσαμε ὑπὲρ τὶς 2.000 λέξεις, ποὺ δὲν ὑπάρχουνε στὰ Ἑλληνικὰ Λεξιλόγια. Λέξεις, ποὺ παραμένανε σὰν «τύποι» στὴν τοπικὴ μας διάλεκτο, ἄλλες ἀπὸ τὰ πανάρχαια χρόνια, κι' ἄλλες ἀπὸ τὰ περάσματα ἀπὸ τὸ νησί μας τῶσων καὶ τῶσων καταχτητῶν. Λέξεις, γιὰ τὶς ὁποῖες οἱ κατοπινοὶ θὰ γευροῦνε... δραγουμάτους, ἀφοῦ καὶ τώρα πολλοὶ ζητοῦνε μεταφραστάδες, διαβάοντας τὸν Λασκαράτο. Λέξεις, ποὺ μιλοῦνε ἱστορικὰ γιὰ τὴν Κεφαλονιά μας καὶ τὸ παρελθὸν τῆς, ἀλλὰ καὶ χρειάζονται στοὺς διαδόχους μας!

ΤΟ ζήτημα τῶν Ἀρωγῶν ἐπικρέματι σὰ Δαμόκλειος σπάθη ἐπάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια μας. Διότι, οὔτε ἡ παράταση ποὺ δόθηκε γιὰ τὴν πληρωμὴ τους τὸ ἔλυσε, οὔτε οἱ διαμαρτυρίες καὶ τὰ ψηφίσματα φέρανε τὰ ποθομένα ἀποτελέσματα. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν πρέπει νὰ τὸ ρίξουμε εἰς τὸν ὕπνο!... Ἄλλ' αὐτοὶ ποὺ πήρανε τὴν πρωτοβουλία νὰ δώσουνε καὶ τὸ μαχητικὸ τους φινάλε. Καί, συγκαλοῦντες σ' ἓνα συνέδριο ὅλους τοὺς βουλευτὲς ὄλων τῶν παρατάξεων, τοὺς δημάρχους, κοινοτάρχες καὶ προέδρους ὀργανώσεων καὶ σωματείων τῶν Σεισμοπλήκτων περιοχῶν, νὰ ἐπιδιώξουνε τὴν ψήφιση ἑνὸς ψηφίσματος, ποὺ νὰ λη: «Ὅλοι Κράτος παρατιούμεθα, ἂν τὸ Κράτος ἐπιμένῃ νὰ εἰσπράξῃ τὶς Ἀρωγές». Καὶ σὰν τίμιοι ἐκπρό-

σωποι τῶν κοινωνικῶν τάξεων, τὶς ὁποῖες ἐκπροσωποῦνε βουλευτὲς, δήμαρχοι, κοινοτικά συμβούλια καὶ διοικητικὰ συμβούλια σωματείων καὶ ὀργανώσεων, νὰ ὑποβάλλουνε τὶς ὁμαδικὲς παραιτήσεις τους. Ἐτσι μόνον τὸ Κράτος θὰ ὑποχρεωθῇ νὰ διαγράψῃ τὶς ἀρωγές καὶ νὰ ὑπερπηδῆσῃ τὰ... Συνταγματικὰ ἐμπόδια, τὰ ὁποῖα ἰσχυρίζεται πὼς ὑπάρχουν.

ΚΟΝΤΕΥΟΥΝΕ νὰ σαπίσουνε τὰ 25 ὑπαλληλικά σπίτια ποὺ στηθήκανε στ' Ἀργοστόλι, γιὰ νὰ χορηγηθοῦνε σὰν Ἀρωγές ἀποκαταστάσεως, σὲ ἰσάριθμες οἰκογένειες ἀχτημόνων Δημοσίων Ὑπαλλήλων καὶ Συνταξιούχων. Γιατί: Ἀντὶ στοὺς δικαιούχους, πρωτοπαραχωρήθηκαν σὲ ξένους, ποὺ ἦλθανε νὰ μᾶς στεγάσουνε. Κατόπιν σὲ γνωστούς καὶ φίλους τῶν ἰθυόντων με... σημειώματα. Καὶ τελευταῖα τὸ Κράτος τὰ... νοικιάζει γιὰ νὰ εἰσπράτῃ ἓνα δυὸ κατοστάρικα ἀπὸ τὸ καθένα νοικιὰ τὸ μήνα. Ἐτσι δεκάχρονα στὰ λυόμενα τοῦτα ξυλόσπιτα οὔτε πιελλιά δὲν ἔχει πέσει στὰ ἔξυλα τους ἀπὸ τοὺς φιλοξενηθέντες καὶ νοικιαστάδες καὶ βαίνουνε γιὰ ὀριστικὴ ἀποσάπιση! Γιὰ τοῦτο ἀποτεινόμεσθε, γιὰ στερνὴν φορά, πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργό, παρακαλοῦντες τοῦτον π ρ ο σ ω π ι κ ᾶ νὰ ἐπέμβῃ. Καὶ νὰ διατάξῃ τὴν χορήγησιν τούτων ὡς Ἀρωγῶν, σὲ οἰκογένειες Ἀχτημόνων Δημοσίων Ὑπαλλήλων, Συνταξιούχων καὶ Ἐργατῶν, ποὺ μένουν ἀκόμα στὰ παρατήγματα καὶ στὶς παράγκες. Προτοῦ ἀπὸ τὴν ἐγκατάλειψη καταντήσουνε ἀχρηστα.

ΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΟΙ ὁρμῶι τῆς ἐπάνω πόλεως τοῦ Ἀργοστολίου (ἕνα) μοχλεύθηκαν στὰ 1953 ἀπὸ τοὺς Σεισμούς, χωρὶς νὰ ξαναφιαχτοῦνε. Δεκάχρονα τοὺς αὐλακά-

νουνε οί βροχές καί, φυσικά, καταντήσανε αδιάβατοι άκόμα καί σέ... κατσίκια!... Ο Δήμος μόνον άν κερδίση κανένα... λαχείο, θά βρή χρήματα γιά νά τούς ξαναφιάξη! Καί στίς γιδόστρατες τούτες, στίς όποιες οί μισοί καί περισσότεροι Άργοστολιώτες κάθε μέρα γκρεμοσακιάζομαστε, περιμένουμε, λέει, τó καλοκαίρι νά μάς έλθουνε καί τουρίστες καί ν' αναπτύξουμε τόν τοπικό τουρισμό μας. Άφού, λοιπόν, ό Δήμος τ' Άργοστολιού δέν άγοράζει λαχεία γιά νάχη την έλπίδα καί νά τούς φιάξη άφού κινδυνεύει ή σωματική μας άκεραιότης καί νά φύγουμε... κουτσοπόδαροι οί τουρίστες που θά μάς έλθουν' κι' άφού οί Σεισμοί προκαλέσανε την καταστροφή τους κι' άφειλε τó Κράτος νά τούς έπισκευάση' άς κινηθούνε άγαπημένα κι' αδελφωμένα οί τρεις βουλευτές μας καί ό νομάρχης κι' άς ύποδείξουνε στην Κυβέρνηση την ύποχρέωσή της, άλλα καί την άνάγκη της πόλεως.

Ο «ΦΑΝΟΣ», όπως ξέρετε, δέν άνήκει σέ πολιτικές παρατάξεις. Τά λέει έφτάχρονα σαρατάκαί ντρόμπρα καί στή συμπολίτευση καί στήν άντιπολίτευση, δίχως κακία, φόβο ή πάθος. Ρωτούμε, λοιπόν, την Κυβέρνηση: Τήν συμφέρει νά διατηρήται άκόμα τό άισχος των παραγκών καί παραπημάτων; Δέν θά είναι πάντοτε άνοιχτά τά άντιπολιτευόμενα στόματα, που με τό δίκη τους θά βροντοφωνάζουν: «Ίδού ή στέγαση που σάς έκαμε τό Κουβέρνο!». Άν, λοιπόν, οί κυβερνώντες έχουνε καί μιάν... νυχιά μυαλό στα κεφάλια τους καί γιά νά κλείσουνε, πρòς τό πολιτικό τους συμφέρον, τά άντιπολιτευόμενα στόματα, άς δώσουνε έκάτό άρωγές στους δικαιούχους Άχτήμονες, που παραμένουν δεκάχρονα στα παραπήματα καί στίς τρώγλες. Κι' ύστερα βάνουνε τίς μπουλντόζες καί σαρανόν τά τρισάβλια κατακτασμάτα της προσωρινής μας στέγασως, γιά τά όποία, επαναλαμβάνουμε, πάντοτε ή άντιπολίτευση, καί με τό δίκη της, θά φωνάζη!...

ΣΤΗΝ Ιστορική Γέφυρα, που ένώνει τό Άργοστόλι με την ά-

ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΜΟΝΟΝ Ο «ΦΑΝΟΣ» ΣΑΣ ΧΑΡΙΖΕΙ

Κατά τή σεισμική θεομηνία του Αύγουστου 1953, που σάρωσε ό,τι βρήκε όρθιο έπάνω στα ώραία νησιά μας, ύπήρχανε:

Σ τήν Κεφαλονιά:
Οικόγένειες 14.910, άτομα 56.197 καί οίκοδομές 20.374.

Άπό τά σπίτια τούτα, 16.749 γκρεμίστηκαν άπό τά θεμέλια, 1.502 ύποστήκανε σοβαρές βλάβες, 1.684 έλαφρές καί σχεδόν άθικτες άπομείνανε μόνον 389 οίκοδομές.

Σ τήν Ίθάκη:
Οικόγένειες 2.186, άτομα 6.914 καί οίκοδομές 3.010. Άπό τά θεμέλια κατάπεσαν 1.927 σπίτια, 193 ύποστήκανε σοβαρές βλάβες, 451 έλαφρές καί 439 παραμείνανε άθικτα.

Ίδιαίτερα ύπήρχανε στ' Άργοστόλι:

Οικόγένειες 2.036, άτομα 6.151, σπίτια δέ 1.500. Άπό τά όποία 1.480 καταστραφήκανε τελείως, 4 ύποστήκανε σοβαρές βλάβες καί μόνον 16 έλαφρές.

Στό Ληξούρι:

Ήσαν οίκογένειες 1.177, κάτοικοι 4.809 καί σπίτια 1.407. Έκ των όποιων καταπέσανε όλα άπό τά θεμέλια καί μόνον 3 κρατήθηκαν κάπως όρθια.

Στό Βαθύ τής Ίθάκης ήσαν:
Οικόγένειες 748, άτομα 2.139

τίπερα όχη τού Δράπάνου, πρέπει να διαφυλαχτή ή χρονολογία τής κατασκευής της. Που ύπάρχει στ' άριστερά στήν άρχή της, χαραγμένη (1814) καί βάνδαλα χέρια τής έχουν πελεκήσει τό τελευταίο νούμερο. Άλλοι, άνηξεροι, την καταχώσανε καί μόλις φαίνεται, άλλα καί δέν... φαίνεται, γιατί μπροστά της ύπάρχουνε μπάζα, παληόξυλα καί παληοβάρελα. Κι' έπειδή ή χρονολογία τούτη ένδιαφέρει καί τίς παρούσες καί τίς έρχόμενες γενές, στα σίγουρα δέ τούς φιλότεχνους, ιστοριοδίφες, άλλα καί τούς ξένους οί όποιοι μας έπισκέπτονται, παρακαλούμεν θερμότητά τόν κ. Νομάρχη Τοπικήν Έπιτροπήν Τουρισμού διά την άποκαλύψη καί διαφύλαξη της κατά τρόπον άρμόζοντα.

καί οίκοδομές 1.100. Άπό τά σπίτια τούτα κατάπέσανε 990, ύποστήκανε σοβαρές βλάβες 30 καί μόνον 30 γλυτώσανε με ρωγμές.

Σ τή δέ Σάμη ύπήρχανε:
Οικόγένειες 215, άτομα 1.140 καί σπίτια 212. Άπό τά όποία όλα... ξερριζώθηκαν άπό τά θεμέλια.

Αυτά είναι τ' άναμφισβήτητα στοιχεία όπου κατέχουμε καί τ' άπαθανاتیζουμε στόν «Φανό» μας γιά τόν Ιστορικό που θ' άσχοληθή με τή τρομερή μας καταστροφή.

Στοιχεία, που τά συγκεντρώσαμε άπό τ' άπογραφικά στοιχεία του Σεπτεμβρίου 1953, προτού, γιά πολλούς καί διάφορους λόγους, παροποιηθούνε, όπως κατόπιν διαπιστώσαμε, άπό τούς άρμόδιους.

«Ο ΦΑΝΟΣ»

ΜΙΑ ΔΩΡΕΑ ΤΟΥ κ. ΕΥΑΓ. ΜΠΑΣΙΑ

Ο εϊς Παρισίους εύρισκόμενος μέγας εύεργέτης τής νήσου μας κ. Ευάγγελος Τυπάλδος Μπασιάς, συνεχίζων τας άλτρουιστικές του χειρονομίας, έδώρησε τό ποσόν των 1.700 δολλαριών εϊς τόν Συναδελφικόν Ήλεκτρικόν Σταθμόν Φαρακλάτων, γιά τόν ήλεκτροφωτισμό του φιλοπροόδου τούτου χωριού μας.

Συγχαίροντες τούτον θερμότηα, του εύχόμεθα όλοψύχως ύγειαν καί νά συνεχίξη τίς φιλόανθρωπες καί φιλοπροόδους έκδηλώσεις του.

ΣΕ ΟΜΟΡΦΗ

ΑΣΧΗΜΟΜΟΥΡΑ

Ήσουνα τόσον όμορφη
σαν είδες φώς τής μέρας
που κι' ή μαμή κι' ή μάνα
(σου
σ' άντίκρισαν σαν... τέρας!...

ΚΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΜΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΚΑΙ ΠΑΡΟΧΗ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ
ΜΕ ΤΗ ΓΥΛΚΕΙΑ ΣΟΥ ΔΩΠ,
ΠΟΥ ΟΤΟ ΘΕΟ ΔΕΉΘΚΑΝ
ΑΜΕΣΩΣ ΝΑ ΣΕ... ΚΟΨΗ!

ΣΑΝ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ

"Όλοι οί διάολοι

νά πάρουνε
τόν Δεσπότη

Ούτε άμαξες, ούτε δρόμοι φτάνανε, εκείνα τὰ χρόνια, στὸ πῶς ψηλὰ χτισμένο χωριὸ τῆς Κεφαλονιάς. Τοῦ ὁποίου εἶχε τελειώσει ἡ καινούργια ὁμορφὴ ἐκκλησιὰ κι' ἔπρεπε νὰ πᾶν ὁ Δεσπότης νὰ τὴν ἐγκαινιάσῃ.

Μόνον ἓνα ἀνηφορικὸ, ἀνάμεσα στὰ κατσάβραχα, μονοπάτι ὑπῆρχε, ποῦ ἔνωσε τὸ χωριὸ μὲ τὸν δημόσιον δρόμον. Κι' ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἀνέβαιναν καὶ κατέβαιναν δίποδα καὶ τετράποδα.

Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ βρεθῇ ἓνα μουλάρι γιὰ ν' ἀνεβάσῃ στὸ ψηλὸ χωριὸ τὸ Δεσπότη γιὰ τὰ ἐγκαίνια. Τοῦ ὁποίου χωριοῦ δὲν ἀναγράφω τὸ ὄνομα γιὰ εὐνοήτους λόγους. Γιατὶ ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ χωριοῦ, μπορεῖ ὁ τωρινὸς Δεσπότης, ν' ἀνακαλύψῃ τὸν ἀφηγητὴ παπὰ τοῦ παρόντος μου καὶ νὰ τὸν τιμωρήσῃ, γιὰ ὅσα κάθε τόσο μὲ ἀνταμώνει καὶ μοῦ ἀφηγεῖται γιὰ τοὺς παλαιούς του συναδέλφους. Δίνω δὲ τώρα τὸ λόγο στὸν φίλον καὶ ταχτικὸν ἀφηγητὴ μου παπὰ καὶ ὁ Θεὸς νὰ τὸν συγχωρήσῃ, γιὰ ὅσα μὲ λέει ἐμπιστευτικὰ κι' ἐγὼ πάλιν ... ἐμπιστευτικὰ σὰς τὰ γράφω.

—Ἄλλὰ μουλάρι, Βουνά μου, σ' ὀλόκληρη τὴν περιοχὴ τόσο γερό, ποῦ νὰ κρατήσῃ, νὰ σηκώσῃ καὶ ν' ἀνεβάσῃ, τὸν σάν μουλάρι, μὲ τὸ συμπάθειον, χοντρόν Δεσπότη μας.

—Καὶ πῶς τὸν ἀνεβάσανε, μ' ἐλικόπτερον;

—Μωρὲ, μὴ βιάζεσε καὶ θὰ τ' ἀκούσης! Μοῦ τόνισε ὁ φίλος παπὰς μ' ἐμπιστευτικὸ ὕφος, ποῦ μ' ἀνάγκασε νὰ βουλώσω τὸ στόμα μου, μέχρι ποῦ τέλειωσε.

—Τὸ μόνον γερό μουλάρι τὸ εἶχε ὁ «φαρμακόστομος!»

Ποῦ τὸν λέγανε «φαρμακόστομον», γιατί ἡ βλαστήμια δὲν ἔλειπε ποτέ ἀπὸ τὰ χεῖλιά του. Ἄκουσε καὶ ὅταν κοιμότανε βλαστημούσε... παραμιλώντας! Κι' ἡ φήμη του εἶχε φτάσει μέχρι... Δεσπότη.

☆

Οἱ δὲ ἐπίτροποι τῆς ἐκκλησι-

ἀς ἀπὸ τὸ Δεσπότη πρωτάρχησαν.

—Ἐρεῖς Πανιερώτατε, μόνον ὁ «φαρμακόγλωσσος» ἔχει μουλάρι καλὸ!..

—Μὲ δαύτονε, ἀποκλείεται. Θὰ μὲ κολάσῃ ὁ ἀλειτρούητος μὲ τὴ βλαστήμια του!

Τοῦ δὲ Δεσπότη τοῦ ὑποσχέθηκαν διπλῆ... ταρίφα γιὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκκλησιᾶς καὶ πῶς θὰ καλοπληρώνανε καὶ τὸν «φαρμακόγλωσσον» μ' ἓναν ὄρον.

—Θὰ σοῦ δώσουμε τοῦ εἵπαμε τελικὰ οἱ ἐπίτροποι, ἀντὶ ἓνα εἰκοσπεντάριο ποῦ μᾶς ζήτησες, ἓνα... ἀτσάκιτο ἑκατοστάριο. Μόνον δὲν θὰ πάρῃς φράγκον, ἂν μᾶς πῇ ὁ Δεσπότης, ὅτι βλαστημήσῃς καθὼς μᾶς τὸν ἔφερνες. Σύμφωνοι;

Κι' ἀφοῦ οἱ ἐπίτροποι πήγανε κι' εἶπαμε τὴ συμφωνία τους μὲ τὸν «φαρμακόγλωσσον» στὸ Δεσπότη, ἐκεῖνος δέχτηκε, ἀλλὰ κι' ὁ παμπόνηρος δχι μονάχα τοὺς πήρε μπροστὰ τὴ διπλῆ του ταρίφα, ἀλλὰ καί...

—Δώστε μου καὶ τὸ κατστάριο τοῦ «φαρμακόγλωσσου» καὶ πέστε του, πῶς θὰ τὸν πληρώσω ἐγὼ, ἂν σύμφωνον μὲ τὴ συμφωνία μας, δὲν βλαστημήσῃ, καθόλου στὸ δρόμον!..

☆

Ἄλλες ὅμως οἱ βουλὲς τῶν Ἐπιτρόπων καὶ τοῦ Δεσπότη καὶ ἄλλα ὁ προστάτης... διάολος τοῦ «φαρμακόγλωσσου», ἐμαγείρεσε!

Ἐτσι φτόνοντας τὸ μουλάρι μὲ τὸν Δεσπότη, μὲ τὸ συμπάθειον, στὰ μισὰ τῆς ἀνηφορίας, τὰ μουλάρια ἐμούλωσε, δίχως νὰ

ἔφερνε στὸ σαμῆρι του.

Καὶ παρ' ὅλα τὰ ξεφωνητὰ, τὶς σπρωξίες καὶ τὸ ξύλον ποῦ τοῦ ἔδινε ὁ φαρμακόγλωσσος, λὲς κι' εἶχανε καρφωθῇ τὰ ποδάρια τοῦ ζωντόβολου, εἰς τὸ ἔδαφος.

Τὸ δὲ μούλωμα τοῦ μουλαριοῦ μὲ τὸ συμπάθειον, ἄρχισε νὰ ἐκνευρίζῃ καὶ τὸν ἅγιον ἀναβάτη του.

—Καὶ τί θὰ γίνῃ τώρα, μωρὲ φαρμακόστομε;

—Συμπάθησέ με δεσπότη μου. Ἄλλὰ ἔχει μέσα του τὸν πικατάρητον. Ἐτσι, π' ἀνάθεμά το, τὸ ἔχω συνηθισμένο. Κι' ἂν δὲν ἀκούσῃ βλαστήμια, δὲν πρόκειται νὰ κάμῃ πάσσο!

Ἄ! Ὅλα κι' ὅλα. Βλαστήμια εἶπαμε δὲν ἐπιτρέπω!..

—Τότε κάμε κουμάντο ἡ ἀγιούνη Σου!

Ἐπειδὴ ὅμως τὰ μουλάρια, σὰ μουλάρια μὲ τὸ συμπάθειον, δὲν λογαριάζουσε μῆτε Δεσπότη ὅταν μούλωσαν, παρ' ὅλες τὶς δεσποτικὲς παρακλήσεις καὶ ἀπειλὰς, ἤθηκα δὲν ἔκανε.

Κι' ἀπελπισμένος τελικὰ ὁ ἀναβάτης δεσπότης, ἀφοῦ σταυροκοπήθηκε εὐλαδικὰ μὲ τὸ πείσμα τοῦ πικατάρητου τούτου τετράποδου, ποῦ σήκωνε τὸ ἅγιον σῶμα του, ἀναγκάσθηκε νὰ παρακαλέσῃ ἀπὸ μονάχου τοῦ τώρα τὸν «φαρμακόστομον»:

—Μωρὲ βλαστήμια γιὰ νὰ φύγουμε, ἀλλὰ ὄχι ἅγιο!..

—Μὰ πᾶν δεσπότη μου βλαστημῆσαι, δίκως ἅγιο γιὰ τὴ σάλπιγγα!

—Σοῦ εἶπα καὶ σοῦ ἐπιτρέπω, ἅγιο, νὰ βλαστημήσῃς ὅλλ' ὄχι τὰ Θεῖα!

Ὁ δὲ φοικαράς φαρμακόστο-

ΓΙΑ ΚΟΡΑΙΕΙΟΥΣ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΣΤΟΥ ΒΛΑΣΤΗΜΕΝΟΥ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ...ΓΕΛΑΤΕ

ΟΙ ΑΣΤΕΓΟΙ ΑΚΟΜΑ
ΑΧΤΗΜΟΝΕΣ

Ψ ξείν' ένθάδε κείμεθα,
άστεγοι δέκα χρόνια,
χωρίς για μάς νά νοιώσουνε,
άγάπη καί συμπόνοια!
Κι' ούτω στά παραπήματα
σασιζόμεν στη θρώμα!...
Κι' είναι πολύ περίεργο
τό πώς ζούμε... άκόμα!

ΟΙ ΑΧΤΗΜΟΝΕΣ

Αργοστολιώτες καί Ληξουριώτες

ΣΕ ΓΕΡΟΝΤΟΠΑΛΛΗΚΑΡΟ

Μόλις θά δής, βρέ γέρο μου,
μπροστά σου τό φουστάκι,
ντελίριο του έρωτα,
μαγκούφι μου, σέ πιάνει!...

Καί πειναλέα κυνηγιάς
τό γυναικείο φύλο,
άλλά... αύτες σέ βλέπουνε
σά ψωριασμένο σκύλο!...

μος, άφου έξυσε μηχανικά τό κε-
φάλι του κατέβασε μέ όρμη τό
ραβδί του στά πισινά του μου-
λωμένου, μέ τό συμπάθειο, μου-
λαριού του καί μ' όση φωνή άνέ-
βηκε άπό τά πλεμόνια του, βρον-
τοφώνασε.

—Ξεκίνησε μωρέ άτιμο, που
όλοι οί διαόλοι νά πάρουνε καί
νά τσακίσουνε τόν Δεσπότη.

Καί ώ! του θαύματος!

Τό μωλωμένο μουλάρι, μέ τό
συμπάθειο, ξεκίνησε στη στιγμή.
Γεγονός που έκανε τόν Δεσπότη,
άν κι' ό ίδιος ύπήρξεν ή.. σάλ-
τσα της βλαστήμιας του πονη-
ρου «φαρμακόστομου» νά κάμη
τόν Σταυρό του ευλαδικά καί
νά ψιθυρίση μέ θαυμασμό καί κα-
τάνυξη:

—Μέγας εισαι Κύριε καί θαυ-
μαστά τά Έργα Σου! ώς καί
τά μουλάρια καταλαβαίνουνε
στην Κεφαλονιά τή βλαστήμια!

Κάπως έτσι μου τά ειπε ο
ταχυτικός άφηγητής μου παπάς
κι' είθε ο Πανάγαθος νά τον φυ-
λάη μήπως τόν ανακαλύψη ο κα-
λός του Δεσπότης, γιατί τότε
«Αμωμοι έν δώδ! Άλληλοΐα!»

ΑΠΟ ΤΑ ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΜΟΥΣΑΣ ΜΑΣ

Τά Κεφαλονίτικα λαϊκά δίστιχα

Δυό θάλασσες μέ κυνηγούν, μά ποιά νά κυβερνήσω;
Κάνω νά πάω μέ τή μιά, κι' άλλη μέ παίρνει πίσω!

Πές μου, νά ζήσης, έρωτα, τί άξίζει μιιά κλεισμένη,
σάν είναι καί δέν φαίνεται, γράφεται... πεθαμένη!

Στήν πόρτα του Παράδεισου είν' ό Κριτής καί κρένει
καί βγάξει μιάν άπόφαση: «Όπ' άγαπά νά παίρνη»!

Άσε με, κόρη, νά χαρώ τσ' άμάλαγές σου πλάτες,
προτού τσι φάει ή μαύρη γή τσ' άσπρες καί τσι χιονάτες!

Σαράντα όργυές τήν έσκαφα τή Γή τή... μαρμαρένια,
για νάβρω τήν άγάπη μου τή μαργαριταρένια!

Έγώ, ό φτωχός, άγάπησα ένα κομμάτι χιόνι,
νά τό φιλήσω δέν μπορώ, τ' άχείλη μου παγώνει!

Άναστέναξα καί ειπα νάθελε μη γεννηθώ
καί στην ιδική σου άγάπη νάθελα μήν μπερδετώ!

Δέν πρέπει έγώ νά τραγουδά χαρμόσυνες ήμέρες,
άφου σπέρνω συνέχεια ζευγάρες!...

Έχτύκισα, πουλάκι μου, κι' όλη τή νύχτα βήχω,
μόνο θά βρώ τή γιατρεία στόν ιδικό σου τοίχο!

Σέ παραθύρι χαμηλό κάθουνται δυό αδελφάδες,
μ' άν δέν μου δώσουνε τή μιιά θά πάω για χηράδες!

Καρδιά, ζηλιάρα μου, γιατί ό,τι κι' άν δής ζηλεύεις,
πράγματα που δέν γίνονται γιατί μου τά γυρεύεις;

Νά πäs νά βόσκης πρόβατα, γουρούνια πέντε - δέκα,
τό πομπιωμένο σου κορμί δέν είναι για γυναικία!

Έγώ γουρούνια έβοσκα, πρόβατα πέντε - δέκα,
κι' έννηά φώληές διαόμισα καί τή δική σου δέκα!...

Τση χήρας τό προσκέφαλο μυρίζει άπό κυδώνι,
π' όποιος μυρίσει του περνούν του έρωτα οί πόνοι!

Θ' άναστενάξης καί θά κλαίς καί θά μετανοήσης,
τί ειχες καί τί έχασες τώρα θά τό γνωρίσης!

Άπόψε σά θά κοιμηθής, θάρτω στη γειτονιά σου
κι' άφ' τό μικρό παρέθυρο θά μπώ στη κάμαρά σου!

Σ' άγάπησα, μικρούλα μου, γιατί δέν έχεις μάννα
ούτ' αδελφό, μήτ' αδελφή κι' ούτε κανένα πρᾶμα!

Σάν τ' άνθη της άμυγδαλιάς μέ ειχαν οί δικοί μου
καί τώρα μ' άπαρνήθηκαν φίλοι καί συγγενείς μου!

Μάς παίρνουνε τήν πέрдика τήν πεντοπλουμισμένη
κι' άφήνουνε τή γειτονιά σά χώρα ρημωμένη!

Είς τά σκοινιά του καραβιού μέ δένουν οί δικοί μου
καί μέ μαχαίρια μέ χτυπούν νά σ' άρνηθώ, πουλί μου!

Ή μιιά λέει τσ' άλληνης τρεϊ μ' έχουν γυρεμέν,
κι' άποτος μέ πάει άπό τσου τρεις θά μ' ευρη... αγκαστρώμένη!
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ
ΣΗΜ. «ΦΑΝΟΥ»: Καί τις παραπάνω ρίμες μάς τις χάρισε ό άπό τόν
'Αγκανά της Θηνιάς ριμναδός κι' άγαπητός φίλος κ. Γρηγόριος
Σαρ. Παναγιωτάτος, ό έρακουστός «Μαντζαβίνος».

ΜΕ ΤΟΝ «ΦΑΝΟ» ΜΑΣ ΣΤΟ ΧΕΡΙ

ΤΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

ΕΔΩ ΚΥΡΙΟΙ ΒΛΕΠΕΤΕ:

ΤΟ ΙΔΙΟ ΚΑΝΕΙ

Ἐδῶ, κύριοι, βλέπετε, πὼς μῆθε Καρναβάλοι καὶ στὰ χωριά καὶ πόλεις μας ἀρχίσανε οἱ Μπάλλοι! Μὲ πρῶτα, ὅπως πάντοτε, στῆς «Μάσκαρας παράτα»! τὰ κοντινὰ σ' Ἄγιου μας βοήθεια, Βαλσαμάτα! Πῶχουνε πρόεδρο γλεντζέ, λεβέντη καὶ κεφάλτο, τὸν μορφωμένο, γνωστικό μὰ καὶ λιγάκι... νευρικό, τὸν σ' ὄλα του δραστήριο Μαρίν' Ἀποστολάτο!

Ἐδῶ, κύριοι, βλέπετε, σὲ πόλεις καὶ χωριά μας, παρὰ τὴν ἀνεργία μας καὶ τὴν... ἀδεκαριά μας! Κι' ἄς μὴ χορεύε, ὡς γνωστὸν, τὸ «νηστικό τ' ἀρκοῦδι», ὅτι κι' ἐφέτος θὰ «καὴ ἔδῶ τὸ πελεκούδι»!

Ὁ δὲ γιατρός ὁ Μαγουλάς, ἀντὶ πενικιλίνης, πρὸς ὄλους τοὺς ἀρρώστους του, μία «ρετσέτα» δίνει: «Χορέψτε καὶ χορεύετε, τοὺς πόνους νὰ ξεχνάτε, μὲ δίχως φάρμακα κι' ὀρρούς, νοσοκομεία καὶ γιατρούς,

ἀν θέλετ' ἐκατόχρονα στὰ σίγουρα νὰ πάτε! Γι' αὐτὸ καὶ τὴν καλύτερη μὰς κάνει Μασκαράτα, κάθε χρονιά στὴ Λειβαθῶ, ἤτοι στὰ Περατάτα!

Ἐδῶ, κύριοι, βλέπετε, μικρούλες καὶ κυράδες, γρηές, μικρές - μυζιάρικες καὶ νυφοπεθεράδες, πὼς στοὺς χοροὺς ριχτήκανε μὲ λύσσα καὶ μανία κι' ἐπιδημία πλάκωσε... ἀπὸ χορομανία!

Ἐπιδημία φοβερὴ προσφάτως καταστάσα ἐφέτος ἐπικίνδυνη,

ὥστε ὑπάρχουν κίνδυνοι

μὴ δοῦμε νὰ χορεύουνε καὶ τ' Ἅγια τὰ ράσα!

Καὶ γιὰ νὰ πάρουν... αὔξηση τὰ ράσα στὸ μισθὸ τους μῆπως κι' αὐτὰ θὰ κάνουνε τὸν «Ἅγιο Χορὸ» τους!...

Ἐδῶ, κύριοι, βλέπετε, τοὺς ἄμοιρους ἐμπόρους παρ' ὅτι καὶ δὲν πιάνουνε λεφτὰ μῆτε γιὰ... φόρους!

Καὶ τοὺς χορεύουν στὸ ταψί, ὀλόχρονα μὲ γλύκα καὶ ΤΕΒΕ, τὰ Γραμμάτια, οἱ Φόροι καὶ τὸ ΙΚΑ, πὼς στοὺς Χοροὺς τὸ ρίξανε, μ' ἐπιθυμία μόνη ὄλοι τους νὰ γλεντήσουνε!

Μῆπως καὶ λησμονήσουνε

...Πτωχεύσεων τὸ ἔτοιμο νὰ σκάση τὸ... Κανόνι!

Ἐδῶ, κύριοι, βλέπετε, μὲ ἀδειανή... πινιάτα, νὰ θέλουμε νὰ κάνουμε Χοροὺς καὶ Κομητάτα!

Κι' ἐνῶ σὲ πόλεις καὶ χωριά κατάντησαν οἱ δρόμοι, γιὰ τοὺς πεζοὺς κι' ὀχήματα, μὲ λάκκους... λαιμητόμοι!

Πὼς φωτισμὸ δὲν ἔχουμε καὶ τὸ νερὸ μὰς λείπει, πὼς ἔμεινε ἀτέλειωτο τοῦ καθενὸς τὸ σπίτι!

Πὼς ὄλοι θὰ πληρώσουμε τὶς Ἀρωγές Στεγάσεως!

Κι' εἰς... «Τόπον Ἀναπαύσεως», θὰ στεγασθοῦνε κάποτε κι' οἱ ἄτυχοι... Ἀχτήμονες, ἀπὸ τοὺς κυβερνήτες μας τοὺς τόσον ἐλεήμονες!...

Ἦτοι, ἐνῶ τὸ βλέπουμε στὸ διάολο πὼς πάμε, ἐμεῖς μὲ Κομητάτα μας καὶ Μάσκαρες γλεντάμε!...

Πράγμα πού δείχνει, φίλοι μου, πὼς ξέρομε νὰ ζοῦμε καὶ τὴ Ζωή - «Παλαιοζωή!» νὰ τὴν φιλοσοφοῦμε!

Γι' αὐτὸ καὶ σ' ὄλους εὐχομαί τὴ λησμονία τοῦ Πόνου!

Κι' ἀφοῦ ὑπάρχει... συγκατῆ καὶ «ταῦτα πάντα μιὰ ῥοπή», γλεντήστε, μὴ δὲ θάμαστε... ἐδώκατου τοῦ Χρόνου!

«Ο ΦΑΝΟΣ»

Εἶχε τὸ δαιμόνιο μέσα τῆς ἡ σιόρα μας Κλημεντίνη. Γι' αὐτὸ καὶ συχνοδαιμόνιζε τὸν λατρευτὸ τῆς σύζυγο, τὸν σιὸρ Γεράσιμο.

Μέχρι πού, στὸ φινάλε, τὸν δαιμονίσανε οἱ δαιμόνοι του καὶ στέλνοντάς τὴν στὸν δαίμονα, τὴν πέταξε μὲ τὶς κλωτσιές ἀπὸ τὴν... ἀρμονικὴ συζυγικὴ τους ἐστία.

Ἄλλ' ἡ Κλημεντίνη εἶχε τὸ δαιμόνιο καὶ στὸ σῶμα τῆς καὶ στὸ μυαλὸ τῆς.

Γι' αὐτὸ κι' ἀφοῦ κατάφυγε τριήμερα στὸ πατρικὸ τῆς σπίτι, ἐπανῆλθε μὲ τὸ χαμόγελο στὴ συζυγικὴ κατοικία τῆς.

—Μωρή, δὲν σοῦ εἶπα νὰ πᾶς στὸ καλὸ καὶ στὸ διάολο καὶ νὰ μὴ σὲ ξαναδῶ εἰς τὰ μάτια μου;

Ἄλλ' ἡ σιόρα Κλημεντίνη, χωρὶς νὰ θυμῶση, τὸν ζύγωσε, τὸν ἀγκάλιασε, τὸν γλυκοφίλησε καὶ μὲ γλυκύτητα τοῦ ψιθύρισε:

—Πῆγα, Μεμὰ μου, καθὰς μοῦ εἶπες, στὸ διάολο. Ἄλλὰ ἐκεῖνος μοῦ εἶπε νὰ ξαναγυρίσω κοντὰ σου.

Κι' ἐνῶ ἐκεῖνος, κάπως μαῖναρισμένος, τὴν κύτταξε μὲ κατάπληξη! Ἐκεῖνη χαϊδευτικά τοῦ μουρμούρισε:

—Ξέρεις τί μοῦ εἶπε;

—Τί σοῦπε τὸ διάολο, μωρὴ θεοτάλαβη;

Ἦ δὲ ἐκ... πνεύματος Κεφαλονίτικου δαιμονιζομένη δαιμόνια Κλημεντίνη τ' ἀποκρίθηκε μὲ χαμόγελο:

—Πὼς εἶτε κάτσω μὲ τὸν διάολο, εἶτε μὲ σένα, τὸ ἴδιο κάνει, ἀγαπημένε μου!...

ΑΡΧΑΙΟΝ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

᾽Ωδε εἰσὶν γιδόστρατες
τ' Ἀργοστολίου οἱ δρόμοι.
Κι' αἰσίως ξεχειλίζουν
οἱ νέοι... ὑπονόμοι!

Καὶ ἐκ βροχῆς ἔτι μικρὰς
νεροποντῆς αἰτία,
Τὸ νέο τ' Ἀργοστόλι μας
γυμνάει... Βασιλεῖα!

ΙΛΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΤΡΟΦΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ
ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΔΩΣΟΥ
σὲ ποιὸν νὰ πρωτοδῶσω;
Ἦ, ἔτι προτιμότερο
ποιόνε νὰ φασκελῶσω;...

Ἡ τοπική μας ἐγκυκλοπαίδεια

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΕΤΕ ΟΤΙ:

●—Τὸ πρῶτο Νοσοκομεῖο στὴν Κεφαλονία συστήθηκε τὸ 1737 καὶ στεγάσθηκε στὸ σπίτι τὸ ὁποῖον χάρισαν οἱ Νικόλαος καὶ Μαρῖνος Πινιατῶρος.

—Δὲν ξέρομε ὅμως τὴν τοποθεσία πού βρισκότανε στ' Ἀργαστόλι, μόνο δὲ πῶς ἦταν τόσο μεγάλο, ὥστε στὰ ὑπόγεια του στεγαζόντουσαν κι' οἱ Βενετσιάνοι στρατιῶτες.

●—Ὁ πρῶτος ἱστορικός πού ἐγραψε γιὰ τὴν Κεφαλονία ἦταν ὁ Εὐλύρος Κεφαλλῆν, ὁ τοῦ Ἑρμολάου καὶ Ἑλπινίκης (394—484 μ. Χ.).

●—Στὰ 1854 στὴ μάχη τοῦ Πέτα πολέμησε ἐθελοντικά κι' ὁ τότε ἡγούμενος τῆς Μονῆς Ἀγριλίων Σάμης, παπὰ Χρυσόστομος Ζερβός - Ἰακωβάτος, ἀδελφὸς τοῦ πρωτορίζοσπαστῆ Ἡλία Ζερβού - Ἰακωβάτου.

—Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ τοῦ πρωτορίζοσπαστῆ Ἡλία Ζερβού, ἄς προσθέσουμε στὴ βιογραφία του καὶ κάτι ἴσως τὸ ἀγνωστον.

—Οἱ ἀγῶνες του γιὰ τὴν Ἑλευθερία καὶ τὴν Ἐνωσὴ τῆς Ἑπτανήσου μὲ τὴν Ἑλλάδα εἶχαν παγκόσμια ἀπήχηση κι' ἀναγνώριση.

—Γιὰ τοῦτο καὶ τὸ «Ἀφρικανικὸν Ἰνστιτοῦτον», πού συστήθηκε τὸ 1838 στὸ Παρίσι, μὴ σκοπὸ τὴν κατάργηση τῆς σωματεμπορίας, τὸν ἐκπολιτισμὸ τῆς Μαύρης Ἡπείρου καὶ τὴ διάδοση τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐξέλεξε τὸ 1862 τὸν Ζερβὸν ὡς ἐπίτιμον Πρόεδρον.

—Ἄλλὰ στὸν Ζερβὸν ἀνῆκουε καὶ κάποια ἄλλα πρωτεῖα, διότι κατὰ τὸν ἱστορικὸν μας Τσιτσέλην :

—...Ἡ «Περὶ τῶν ἀρχαιολογικῶν τῆς Κεφαλληνίας Λειψάνων» (1861) πραγματεία αὐτοῦ, ἔχει ἰκανὰ τὰ ἐσφαλμένα καὶ τὰς ἐλλείψεις. Εἶναι οὐχ ἦττον ἀξιόπαινος ὁ Ζερβός, ἄτε ὁ πρῶτος, ὢν Κεφαλλῆν, ὅστις συνέλεξεν τοιαύτην ὕλην.

—Μ' ἄλλα λόγια, ὁ Ζερβός εἶναι ὁ πρῶτος Κεφαλονίτης πού ἀσχολήθηκε ἀρχαιολογικά μὲ τὴν Κεφαλονία, ὅσοι καὶ ἔχη καὶ τὰ... λαθάκια του.

●—Στοὺς πρόποδες τοῦ δουνού

τῆς Σάμης Αὐγὸ, βρισκότανε τὸ χωριὸ Πατεράτα, τὸ ὁποῖο κατὰ τὴν ἀπογραφὴ τοῦ 1583 ἀριθμοῦσε, 43 κατοίκους. Τοῦ χωριοῦ τούτου ἀκόμα παρατηροῦνται τὰ ἴχνη.

●—Εἶχε κι' ἡ Κεφαλονία τὸν μάντην... Κάλχα τῆς! Καὶ ὁ ὁποῖος λεγότανε Θεοκλύμενος, υἱὸς Πολυφείδους, ἀπόγονος τοῦ Μελάμπους, ἀλλὰ δὲν ἦτανε Κεφαλονίτης. Διότι καταγότανε ἀπὸ τὸ Ἀργος, ἀπ' ὅπου ἐφυγε, γιὰτὶ ἐγκλημάτησε καὶ κατάφυγε στὸν Τηλέμαχο.

●—Ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν τῶν Ἰγγλέση ἀπὸ τὴν Πεσσάδα, διακριθῆκανε καὶ ὁ Δημήτριος, πού ἐδιέτελεσε δημαρχὸς Ὀδησοῦ (1818—1821) καὶ ὁ Σπυρίδων ὡς ναύαρχος τοῦ Ρωσικοῦ Στόλου τῆς Μαύρης Θάλασσας, ἐπὶ αὐτοκρατεῖρας Αἰκατερίνης Β'.

●—Κατὰ τὸν ἱστορικὸν μας Τσιτσέλην, πρόγονος τῆς Κεφαλονίτικης τῶν Καραντινῶν οἰκογένειας ἦταν ὁ Κωνσταντῖνος Καραντινός.

—Τὸν ὁποῖον ὁ αὐτοκράτορας τοῦ Βυζαντιοῦ Ρωμανὸς ὁ Γ' διώρισε Ἡγέμονα τῆς Συρίας τὸ 1030 μ. Χ.

—Ἄλλος διάσημος Καραντινὸς ἦταν ὁ Νικηφόρος, γιὰ τὸν ὁποῖον ὁ Τσιτσέλης σημειώνει:

«...Τὸν Νικηφόρον μεγάλη ποιήσαντα ναυτικά κατορθώματα ἔτει 1033 μ. Χ. ἐν Ἀφρικῇ κατὰ Σαρακηνῶν καὶ Ἀράβων».

●—Κατὰ τὴν παράδοση, ἡ οἰκογένεια Κατσαῖτη μᾶς ἦλθε καὶ ἐγκαταστάθηκε στὴν Κεφαλονία ἀπὸ τὴν Τραπεζοῦντα, μετὰ τὴν ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1453) ὑπὸ τῶν Τούρκων.

●—Κατὰ τὸν ἴδιον Κεφαλονίτην ἱστορικὸν, ἡ Κεφαλονίτικη οἰκογένεια τῶν Βολτέρρα ἢ Βολνιτέρρα κατάγεται ἀπὸ τὴν Τσοκάνην.

—Διακριθῆκανε δὲ σὰ τριηρᾶρχος στὸν Βενετσιάνικο στόλο οἱ Σταμάσιος καὶ Εὐστάθιος.

—Ἐνας δὲ ἀπὸ τοὺς ἀνδραγαθήσαντες ἥρωες κατὰ τὴν μάχην τῆς Ναυτάκτου ἢ Ἐχινάδων (1571) ἦταν κι' ὁ Μανώλης Βολτέρρας.

●—Ἡ οἰκογένεια τῶν Βανώ-

ΔΙΑΛΕΚΤΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

ΣΕ ΟΔΗΓΟ ΑΤΖΑΜΗ

Ἐὰν ἀντὶ διπλώματος μπιστόλι σοῦχαν δώσει, ἀπὸ τῆς... στραβομάρα σου πολλοὶ... θάχαν γλυτώσει!!

ΣΕ ΚΟΡΗ

Γιὰ νὰ ξαναγιγνώσουνα εἴκοσι καρτιάων παρβένος, δὲν θὰ ἔφτανε κλωστή ὀκτῶ μιλλιῶν!...

«Ο ΛΗΘΟΥΡΓΙΩΤΗΣ»
(Ι. Μ. Γ. Ἀριστοτέλους 176 - Ἀθήνα)

Σημ. «Φανού»: Ξανασυχαίροντες τὸν ἐξαιρετικὸν «Ληξουριώτην» μας, τὸν παρακαλοῦμεν θερμότερα νὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ στὸ ἐπόμενο νὰ τὸν παρουσιάσουμε στοὺς ἀναγνώστες μας, οἵτινες ἐπίμονα μᾶς τὸ ζητοῦν, θαυμάζοντας τὰ σπαρταριστὰ καὶ πικάντικα ἐπιγράμματα, πού μᾶς χαρίζει σὲ κάθε «Φανό» μας. Καὶ περιμένουμε κι' ἕνα κλισέ του κι' ἕνα σχετικὸ βιογραφικὸ του σημείωμα. Γιὰτὶ τὰ σατιρικά του θὰ μείνουν καὶ πρέπει ν' ἀφήσῃ κατὰ μέρος τὴ γνώστη του μετριοφροσύνη, γιὰ νὰ τὸν ξέρουν κι' οἱ ἐρχόμενες γενεές.

ρων εἶναι πιθανῶς τοῦ Βεντούρου κι' ἡ ὁποία ἐγκαταστάθηκε στὴν Κεφαλονία κατὰ τὸν 13ον αἰῶνα, προερχομένη ἀπὸ τὴν Ὁλλανδία.

●—Ὅσο γιὰ τὴν οἰκογένεια τῶν Σπινέλλη, μᾶς πληροφορεῖ πῶς εἶναι γνήσιοι Πατρίκιοι Βενετσιάνοι, πού ἐγκαταστάθηκαν στὴν Κεφαλονία περὶ τὰ τέλη τοῦ 17ου αἰῶνα.

●—Σὰν ἐπιφανῆ Βενετσιάνικο οἶκο ἀνάφερι καὶ τὴν οἰκογένεια Κονταρίνη, μὲ περγαμνῆς καὶ οἰκόσημο.

—Ἀπὸ τὴν ὁποῖαν διακριθῆκανε 8 ὡς Προνοητές, μετοικήσανε στὴν Κεφαλονία στὰ μέσα τῆς 16ης ἑκατονταετηρίδας κι' ἦτανε κάτοχοι μεγάλης περιουσίας καὶ κτήτορες δύο ἐκκλησιῶν ἐπὶ τῆς Ἀγίας, τοῦ Ἁγίου Βασίλειου καὶ τῆς Ἀναλήψεως. (Ἀπὸ τῆς Ἀνεκδοτοῦς ἱστορικῆς Κεφαλονίτικης Σημειώσεως τοῦ κ. Χρήστου Βενῆ).

ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΕΣ ΗΘΟΓΡΑΦΙΕΣ

Προόντα ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ

Παπά «Τούτο» τὸν λέγανε στὸ χωριό του. Κι' ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ ἐνάρετους κι' εὐλαβικούς παπάδες τῆς Κεφαλονιάς. Κι' ὁ παπάς... τούτος, κόντευε κι' ὁ ἴδιος νὰ ξεχάσῃ τὴν ὀνομασία του, ἀκούγοντας στὸ παρατσούκλι ὁ «Τούτος»! Καὶ φυσικὰ τούτο, μού προκάλεσε τὴν περιέργεια νὰ μάθω, γιατί τὰ ζιζάνια τοῦ χωριοῦ τὸν ξαναβάφτισαν... «Τούτο»!

Κι' ἀκούστε, ἀγαπητοί μου, γιατί τοῦ κολλήσανε τὸ παρατσούκλι τοῦ «Τούτου»!

Τσοπάνης εἶταν ὁ παπάς μας. Τσοπάνης φτωχὸς κι' ἀγράμματος, ἀλλὰ εὐλαβικὸς κι' ἐνάρετος. Ἀπὸ παιδί δὲν ἔλειπε ἀπὸ τὴν ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ του καὶ σὰ μεγάλωσε καὶ παντρεύτηκε, ἄφηνε τὴ γυναίκα του μὲ τὸ κοπάδι κι' ἔτρεχε κάθε Κυριακὴ καὶ γιορτὴ στὴν ἐκκλησία του, νὰ διαβάσῃ σὰν καλὸς χριστιανὸς.

Ἔτσι καίτοι σχεδὸν τελείως ἀγράμματος, ἤξερε ὅλα τὰ παπαδίστικα καὶ ψαλτικὰ ἀνακατὰ καὶ ἀπόξου. Γι' αὐτὸ καὶ μόλις πέθανε ὁ γέρο παπάς τοῦ χωριοῦ του, ὅλοι οἱ συγχωριανοὶ του τὸν ὑποδείξανε γιὰ παπά στὸ Δεσπότη.

Ὁ Πανιερώτατος ὁμως εἶχε τὶς ἀντιρρήσεις του:

—Δὲν ἔχει, τέκνα μου, τὰ ἀπαιτούμενα παρὰ τῆς ἐκκλησίας προόντα.

—Μὰ καὶ στὴν ἐκκλησία μας ἀπὸ μικροπαῖδι δὲν λείπει, Πανιερώτατε καὶ τὰ Εὐαγγέλια καὶ Συναξάρια τὰ ξέρεي ὅλα καὶ κάτ' ἑκαπακίζει κουτσοδιαβάζοντας!

Ἄλλ' ὁ Δεσπότης ἦταν ἀνένδοτος πᾶς τοῦ λείπανε τ' ἀπαιτούμενα παρὰ τῆς «Μητρὸς Ἐκκλησίας... προόντα»!

Ὅλα τούτα οἱ συγχωριανοὶ του τὰ εἶπανε στὸ μέλλοντα πα-

πά «Τούτον» καὶ ἐτούτος τοὺς διαβεβαίωσε πὼς θὰ πάη μὲ τὸν νόχον του στὸ Δεσπότη καί:

—Μωρές, ἐμένανε νὰ μὲ φτύσετε ἂν δὲν μὲ κάμη ἀμέσως ὁ Δεσπότης, παπά σας! Μόλις τοῦ δείξω... χειροπιαστὰ τὰ προόντα μου!

Σὰ νὰ τὸ εἶχε δὲ καὶ στὴ τσέπη του, ποῦ λείει ὁ λόγος, πὼς ὁ Δεσπότης μόλις θὰ τὸν ἀντίκρυζε, θὰ τὸν χειροτονοῦσε παπά, ἄρχισε ν' ἀφίην νὰ μεγαλώνουν τὰ γένεια του, τὰ μουστάκια του καὶ τὰ μαλλιά του. Βρῆκε δὲ καὶ πούλησε τὸ κοπάδι του, πιάνοντας δέκα κολλαριστὰ χιλιάρικα.

Τὴν ἐπομένη δὲ μὲ τὶς εὐχὲς ὅλων τῶν συγχωριανῶν του καβάλλησε στὸ γαϊδουράκι του καὶ κατηφόρισε γιὰ τὸ Δεσπότη, κρατώντας στὰ χέρια του, ἕνα φάκελλο λευκὸ ἀπὸ μπρός καὶ ἀπὸ πίσω.

—Σοῦ δώσανε γράμμα νὰ πᾶς τοῦ Δεσπότη καὶ τὸ ἔχεις σίγουρο πὼς θὰ σὲ κᾶν παπά; Τὸν ρώτησε ὁ πρόεδρος, καθὼς τὸν ἀποχαιρετοῦσε.

Ἄλλὰ ὁ «Τούτος» τὸν κύτταξε πονηρὰ καὶ τοῦ τόνισε.

—Μέσα σὲ τούτο, πρόεδρέ μου, τὸ φάκελλο, ἔχω κλείσει ὅλα γιὰ παπάς, τὰ προόντα μου!...

Ὁ δὲ ἀθῶος καὶ ἀπονήρευτος πρόεδρος σταυροκοπήθηκε μὲ κατάπληξη, ἀναρωτιόμενος:

—Μωρέ, τί διάβολο προόντα νάχη ἐτούτος μέσα σὲ τούτο τὸ φάκελλο ἀφοῦ δὲν ἔχει γράμμα ἢ μπιλλιετάκι τοῦ βουλευτῆ μας;

✠

Κι' ἂς δοῦμε τώρα τὰ ἐπακολουθήσαντα μπροστὰ στὸ Δεσπότη.

—Δὲν δύναται, τέκνον μου, νὰ γίνῃ τούτο, τοῦ δήλωσε κατηγορηματικὰ ὁ σεβασμιώτατος.

—Μὰ, σεβασμιώτατε κι' ἐμεῖς, ὁμῶς καὶ τίμιος καὶ νοικοκύρης

εἶμαί, ἀλλὰ κι' ὅλα τὰ ψαλτικὰ μεμα τὰ ξέρω ἀπόξω!!

—Δὲν ἀρκοῦν, τέκνον μου, μόνον αὐτὰ τὰ προόντα σου καὶ μὴ χάνης τὸν καιρὸ σου ἄδικα.

Ὅποτε ὁ ἥρωάς μας ξετρώπωσε ἀπὸ τὴν τσέπη του τὸ λευκὸ φακελλάκι.

—Ἐχω καὶ τούτο τὸ προὸν ἀκόμα, σεβασμιώτατε, ὁ κακομοίρης! Μελέτησέ το μὲ τὴν ὑπομονή σου καὶ περνᾶω σὲ καμμιὰν ὥρα, γιὰ νὰ μού δώσης τὴν εὐλογία σου καὶ τὴν ὀριστικὴ σου ἀπάντηση.

Καὶ φιλώντας εὐλαβικὰ τὸ ἄγιο χέρι τοῦ ἱεράρχη του, διακριτικὰ καὶ σεβαστικὰ ἀπεχώρησε, ἀφοῦ τοῦ πασάρησε τὸν μαγικὸ φάκελλο.

Μέσα στὸν ὁποῖο εἶχε κλεισμέ να τ' ἀναμφισβήτητα τῆς χειροτονίας του προόντα. Ἦτοι τὰ πέντε, ἀπὸ τὰ δέκα κολλαριστὰ χιλιάρικα, ποῦ εἶχε πιάσει ἀπὸ τὴ πούληση τοῦ κοπαδιοῦ τοῦ καὶ τὰ ὁποῖα μόλις ἀντίκρυσε ὁ σεβασμιώτατος χαμογέλασε μ' ἱκανοποίηση, ψιθυρίζοντας μὲ κατανυκτικότητα:

—Μάλιστα, μὲ.. τούτο, μού φαίνεται ἄξιος γιὰ παπάς!

Τὴν ἄλλη δὲ Κυριακὴ ἀνέβηκε στὸ χωριό του καὶ τὸν χειροτόνησε, ἐνῶ ὅλο τὸ ἐκκλησίασμα ἀναφώνουσε, ἄξιος καὶ ὑπεράξιος.

Μόνον ποῦ ὁ νεοφώτιστος ἄξιος, μόλις ἀποχώρησε ὁ Δεσπότης κι' οἱ χωριανοὶ του τὸν καταφιλοῦσαν μὲ σεβασμὸ καὶ ἀγάπη μουρμούρησε χαμογελώντας στὸ πρόεδρο.

—Θυμάσαι, πρόεδρε, τί σοῦ εἶπα;

Ἄλλῃσι παπά μου, τί προόντα ἔχεις μέσα στὸ φάκελλο ἀπὸ τὸν τράπεζε γιὰ τὸ Δεσπότη; Ὁ δὲ παπά «Τούτος» βγάζον-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΜΗΜΟΣΙΑ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ

ΜΗΜΟΣΙΑ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ

ΜΗΜΟΣΙΑ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ

ΣΕ ΠΑΜΠΛΟΥΤΟΝ

ΑΡΧΙΤΣΙΓΚΟΥΝΗΝ

Τόσα λεφτά που σύναξες
τί, βλάκα, θά τὰ κάνης;
Τρώγε, μαρέ, τουλάχιστον!
Τρώγε νά μὴ πεθάνης...

ΣΕ ΓΙΑΤΡΟ

Μὴ πᾶς στὸ Κοιμητήριο
οὔτε σὰν ἐπισκέπτης,
ἀφοῦ προσφάτων θανάτων
εἶσαι ὁ μόνος φταιχτής!

Γιατί τὰ τόσα θύματα
μόλις θά σ' ἀντικρύσουν,
θ' ἀφήσουνε τὰ μνήματα
καὶ θά σέ κυνηγήσουν!...

ΣΕ ΤΡΑΚΑΝ

Θάπρεπε μόλις ξεκινᾶς
γιὰ τράκες σου παγᾶνα,
οἱ ἐκκλησιές μας νὰ χτυποῦν
πένθημα τὴν καμπάνα!

Μόνον ἔτσι τὰ θύματα
θά νοιώθαι ζυγῶμά σου
κι' ἴσως θε νὰ γλυτώσανε
ἀφ' τὸ... τρακάρισμά σου!

τας ἀπὸ τὴ τσέπη του τ' ἄλλα
πέντε κολλαριστὰ χιλιάρικα καὶ
κάνοντάς τα σὰ βεντάλια στὸ
χέρι του, ἀερίστηκε μὲ δαῦτα
καὶ τοῦ τόνισε:

«Ἄλλα πέντε ἀπὸ «Τούτα»,
μαρέ θεοπάλαβε πρόεδρε!

Καὶ ἀφοῦ... τοῦτο ἀποδείχθη-
κε σὰν ἀτράνταχτο γιὰ τὸν Δε-
σπότη χειροτονίας προσόν, φυ-
σικὰ, λογικὰ καὶ εὐλαδικὰ οἱ
συγχωριανοὶ του, ξέχασαν τ' ὀ-
νοματεπώνυμο τοῦ παπα τους
καὶ τὸν βαφτίσανε ὁ παπά...
«Τούτος»!

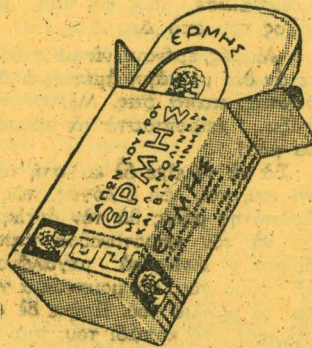
Τούτο δέ, δὲν εἶναι κατασκευ-
ασμα τῆς φαντασίας τοῦ γράφον-
τος, ἀλλὰ τοῦτο συνέβηκε στὴν
Κεφαλονιά πρὶν ἀπὸ ἄρκετα χρό-
νια. Τὸν δὲ ἀξέχαστον παπα
«Τούτον», ἀκόμα οἱ συγχωριανοὶ
του τὸν ἀναφέρουνε σὰν παρά-
δειγμα τέλειου κληρικοῦ, μὲ συ-
γκύρη λατρεία κι' ἀγάπη.

Γιατί μπορεῖ νὰ εἴτανε φτωχὸς
κι' ἀγράμματος καὶ παμπόνηρος
ἀλλὰ στὴ μακρόχρονη ζήση του
ἀποδείχθηκε τέλειος χριστιανὸς
καὶ λευίτης.

Ἀπὸ τοῦ ἐπομένου τεύχου
ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΟ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ
σὲ δισέλιδες συνέχειες
2.000 λέξεις, ἀγνωστες στοὺς
σημερινούς νέους

ΔΙΠ.

Ἐπεδείχθη
ὅτι...

κανένα σαποῦνι δὲν
συγκεντρώνει τόσα
πλεονεκτήματα ὅσα

τὸ ΝΕΟ

ΣΑΠΟΥΝΙ ΛΟΥΤΡΟΥ
ΕΡΜΗΣ

- Εἶναι ἀπολύτως οὐδέτερο
- Περιέχει λανολίνη πού μα-
λακώνει τὸ δέριμα
- Περιέχει βιταμίνη F πού
ζωογονεῖ τὸ δέριμα.
- Δὲν περιέχει ἐπιβλαβεῖς
χρωστικὲς οὐσίες.

ΣΑΠΟΝΟΠΟΙΪΑ
ΕΡΜΗΣ
ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΣ ΑΠΟ ΤΟ 1924

ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΕΣ ΑΡΑΔΕΣ

•—Μὲ κοινὲς ἐνέργειες στὴν
Ἀθήνα τοῦ νομάρχου κ. Ν. Μα-
ταράγκα μετὰ τοῦ βουλευτοῦ
κ. Γερ. Μεταξά, ἐξασφαλίστη-
κε ἡ διάθεση πιστώσεων πρὸς
τὸ Νομαρχιακὸν μας Ταμεῖον
διὰ τὴν ἐκτέλεση τουριστικῶν,
ἀγροτικῶν καὶ ἔργων ὑδρεύσε-
ως κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος,
εἰς τὸν Νομὸν μας.

•—Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ βου-
λευτοῦ κ. Γερ. Μεταξά, ἐλπί-
ζεται ὁ προσεχὴς διακανονι-
σμός τῶν ὀφειλομένων ἐπαγ-
γελματικῶν δανειῶν τῆς Προ-
σωρινῆς μας Στεγασέως.

•—Ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου θά
πραγματοποιηθῆ Συναυλία εἰς
τὴν αἴθουσα τῆς Φιλαρμονικῆς
Σχολῆς μας, μ' ἐμφάνιση σ'
ἐλεκτὸ πρόγραμμα τοῦ Ἑλλη-
νοαμερικανοῦ περιφήμου τενό-
ρου κ. Φίλιο Μάρτιν, τὸν ὁποί-
ον θά συνοδεύσῃ στὸ πιάνο ἡ
συμπολίτις μας δις Εὐανθία
Τάση Γιαννάτου.

•—Σύμφωνα μὲ τὰ δημοσιευ-
θέντα στοιχεία τῆς Νομαρχίας
μας, κατὰ τὸ τέταρτο τρίμηνο
τοῦ 1962 διατεθήκαν 7.673.
781 δραχμὲς γιὰ τὴν ἐκτέλεση
ἔργων: Ἐθνικῆς καὶ Ἐπαρχι-
ακῆς ὁδοποιίας, Ἐξυγιαντικά,
Γεφυρῶν, Χειμάρρων, Ἀναδα-
σώσεων, Γεωργικά, Δημοσίων
κτιρίων κ. ἄ.

«ΕΠΤΑΝΗΣΙΑΚΟ
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ» 1963

Πνευματικὸς σταθμὸς γιὰ
τὰ Ἐπτάνησα ὁ τρίτος
τόμος τοῦ

«ΕΠΤΑΝΗΣΙΑΚΟΥ
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ»

Μοναδικὸ βιβλίο ἔχει μόνον
στὸ εἶδος του, ἀλλὰ καὶ
σὲ πλοῦτο ὕλη, σὲ ποιό-
τητα καὶ γενικὴ ἐμφάνιση.
ΚΑΝΕΙΣ ΕΠΤΑΝΗΣΙΟΣ
δὲν πρέπει νὰ χάσῃ αὐτὸ
τὸ ἄραιο στολίδι.

Σφίγγουμε θερμὰ τὸ χέρι
ἐκείνων πού μὲ πραγμα-
τικὲς θυσίες καὶ μ' ἀμέ-
λητους κόπους κατορθώ-
σαν νὰ μᾶς δώσουν κάθε
χρόνο τὸ πνευματικὸν καὶ
παραγωγὴ τοῦ Ἐπτανησι-
ακοῦ χωροῦ.

ΓΙΑ ΝΑ ΞΕΡΟΥΝΕ ΚΑΙ ΟΙ ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΟΙ ΜΑΣ ΣΥΝΤΟΠΙΤΕΣ

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

— Έμφαίνουσα τὰ δοθέντα ὀνόματα εἰς τὰς πλατείας καὶ τοὺς δρόμους τῆς πόλεως ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Πλατεῖαι :

- Ἰωάννου Μεταξᾶ
- Ἀδελφῶν Ἀλιβιζάτου.
- Ἡλίας Μηνιάτη
- Ἡρώων.

Λεωφόροι :

- Στυλιανῶν Τυπάλδου
- Νικολάου Δελλαπόρτα

Ὅδοι :

1. Βασιλέως Παύλου.
2. Βασιλέως Κωνσταντίνου
3. Διαδόχου Κωνσταντίνου
4. Μακαρίου
5. Παναγῆ Βαλλιάνου
6. Μιχαῆλ Ἀβλίου
7. 28ης Ὀκτωβρίου 1940
8. Κανάρη
9. Θεοδώρου Καρούσου
10. Ἱερολοχιτῶν
11. Ἰωάννου Σκαλτσούνη
12. Πραξιτέλους
13. Ἡροδότου
14. Ξενοφάντος
15. Διγενῆ
16. Θάνου Μπασιά
17. Κοσμᾶ Μπουρμπουλή
18. Ὀμήρου
19. Αἰσχύλου
20. Σοφοκλέους
21. Εὐριπίδου
22. Ἀριστοφάνους
23. Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου
24. Ἀνδρέου Ἀραβαντινοῦ
25. Φωκίωνος
26. Σωκράτους
27. Πλουτάρχου.
28. Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ
29. Προμηθέως
30. Ρήγα Φεραίου
31. Ἀθανασίου Διάκου
32. Διονυσίου Βούρβαχη
33. Καραϊσκάκη
34. Ὀδυσσέως Ἀνδρούτσου
35. Μεγάλου Ἀλεξάνδρου
36. Γερασίου Μαρκορᾶ
37. Μιλτιάδου
38. Κίμωνος
39. Λεωνίδου
40. Θεμιστοκλέους
41. Πατρόκλου
42. Ἡρακλείου
43. Ἀριστείδου
44. Ἀχιλλέως
45. Ἰακώβου Πυλαρινοῦ

46. Νέστορος
47. Χαριλάου Τρικούπη
48. Ὀδυσσέως
49. Ἐλευθερίου Βενιζέλου
50. Στρατάρχου Παπάγου
51. Ἐπαμεινώνδα
52. Ἀνδρέου Μεταξᾶ
53. Μάρκου Μπότσαρη
54. Στρατηγῶν Λούζη
55. Κολοκοτρώνη
56. Ἡλίας Τσιτσέλη
57. Ἀναξαγόρου
58. Ἀδελφῶν Ἰακωβάτου
59. Ἀδελφῶν Ἰακωβάτου
60. Ἀριστοτέλους
61. Παπᾶ Μπασιά
62. Πλάτωνος
63. Θρασυβούλου
64. Ἡρακλείου
65. Βασιλέως Ὀθωνος
66. Πέτρου Σκαρλάτου
67. Ἰουστινιανοῦ
68. Πελοπίδου
69. Εὐκλείδου
70. Βασιλέως Γεωργίου Α'
71. Βασιλέως Ἀλεξάνδρου
72. Πυθαγόρου
73. Διονυσίου Σολωμοῦ
74. Βασιλέως Γεωργίου Β'
75. Βασιλίσσης Φρειδερίκης
76. Ἡλίας Ζερβῶ
77. Γερασίου Λιθαδᾶ
78. Παναγῆ Μαντζαβινάτου
79. Κάποδιστρίου
80. Ἀδελφῶν Λιβιεράτων
81. Ἡσιόδου
82. Πινδάρου
83. Διονυσίου Λαυράγκα
84. Μαρίνου Κοργιαλένιου
85. Ἀνδρέου Λασκαράτου
86. Θεαγένους Τρομπέτα
87. Μιαούλη
88. Ταγματάρχου Τζ. Ἀλιβιζάτου
89. Γερασίου Δανάλη
90. Στάμου Πετρίση
91. Ναυάρχου Κουντουριώτου
92. Ἄθω Ρωμάνου
93. Ἀνθίμου Μαζαράκη
94. Βικεντίου Χαριτάτου
95. Περικλέους
96. Σοκράτους
97. Δημοσθένους
98. Φειδίου
99. Ἰουλίου Τυπ. Πρετεντέρη

100. Σαχτούρη
101. Μαρίνου Γερούλανου
102. Βικεντίου Δαμοδοῦ
103. Θουκυδίδου
104. Ἀραβαντινοῦ Κρασσοπατέ-
ρα
105. Ἰωσήφ Μομφερράτου
106. Φιλοποίμενος
107. Βότση
108. Μαραθῶνος
109. Θερμοπυλῶν
110. Πλαταίων
111. Μυκάλης
112. Ἀρτεμυσίου
113. 21ης Μαΐου 1864
114. Σαλαμίνας
115. Γράμμου
116. Βίτσι
117. Ἐλασσόνος
118. Σαρανταπόρου
119. Γιαννιτσῶν
120. Κιλκίς
121. Κρέσνας
122. Τζουμαγιάς.

ΣΗΜ. «ΦΑΝΟΣ»: Χρωστοῦμε εὐχαριστίες στὸν φίλον κ. Γεράσιμον Λυκοῦδη, γεωπόνον καὶ Διευθυντὴν Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας Κεφαλληνίας, γιὰ τὴν εὐγενική του φροντίδα τῆς ἀντιγραφῆς ἀπὸ τὸ Δημαρχεῖο τοῦ Ληξουρίου τῶν ἀνωτέρω, γιὰτὴ ἀρρώστεια μας δὲν μᾶς ἐπιτρέπει ἄλλοτε τὴ μετακίνηση μέχρι Ληξούρι.

ΕΥΤΥΧΕΙΣ ΑΡΡΑΒΟΝΕΣ

Ὁ ἰατρὸς μικροβιολόγος κ. Νίκος Θρ. Μαρκέτος καὶ ἡ ἑξαιρετικὴ νέα Μαρία Κ. Γεράκη, κόρη τοῦ ἀξέχαστου βουλευτῆ καὶ δημάρχου Κωνσταντίνου Γεράκη, ἀνταλλάξαν τῆς ἀγάπης τους τὰ χρυσὰ δαχτυλίδια.

Ὁ «Φανὸς» τοὺς εὐχεται χαρούμενα στέφανα καὶ εὐχὴ πολὺχρονη κι' εὐτυχισμένη.

ΓΑΜΟΙ

ΙΑΚΩΒ ΜΠΑΣΙΑ
 Ὁ Μιχαῆλ Μιχαήλατος καὶ ἡ δις Καλομοῖρα Σπ. Πεφάνη ἐπέλεσαν τὸν Ἰακώβον Πυλαρινὸν ὡς ἄνδρα τῆς ἐξουσίας.
 Ὁ «Φανὸς» τοὺς εὐχεται διὸν εὐτυχή.

ΣΕΛΙΔΕΣ ΠΟΥ ΜΟΝΟΝ «Ο ΦΑΝΟΣ» ΣΑΣ ΧΑΡΙΖΕΙ

ΑΠΟ ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΑΡΧΕΙΟΝ ΤΟΥ Κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΒΟΥΝΑ

ΔΙΑΦΟΡΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ ΠΕΝΙΑΣ

Κατὰ τὴν ΞΒ' Πράξιν τοῦ
Δευτέρου Κοινοβουλίου τῆς
20)3)1827

Ἡμεῖς οἱ κάτωθεν ὑπογεγραμ-
μένοι φανερώμεν διὰ τοῦ πα-
ρόντος Δημοσίου Ἀποδεικτικού,
ὅτι ἡ Βιτιτόρια Παπαδάτου τοῦ
Ἰωάννου, γυνὴ Βαγγέλη Κομι-
νάτου, κάτοικος εἰς Ἀργοστόλι-
ον, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ Πυργί, εἶναι ὁ-
λότελα πένης.

Δηλαδή δὲν ἔχει ἀκίνητα ἀγα-
θὰ ἢ ἄλλα ἀγαθὰ ὁποιοῦδήποτε
εἶδους, οὔτε μεταχειρίζεται καμ-
μίαν τέχνην ἢ ἐπάγγελμα, ἀπὸ
τὸ ὅποιον νὰ εἰμπορῇ νὰ ζῆ,
ἀλλ' ἀπολαμβάνει τὴν καθημερι-
νὴν τῆς... ζωοτροφίαν ἀπὸ τὸ ἡ-
μεροδοῦλι τῆς.

Ὁ ἐφημέριος: Παναγῆς Ἱε-
ρεὺς Νικολάτος Βεβαιώνω.

Ὁ ἐγκάτοικος: Θεόδωρος
Κόκκινος ποτὲ Νικολάου

Βεβαιώνω μεθ' ὄρκου.

Τὰς 30 Αὐγούστου 1856

ΑΡ|Θ. 75

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ ΦΤΩΧΕΙΑΣ

Θεωρηθέντος τοῦ ἐνόρκου Ἀ-
ποδεικτικοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 6
Μαρτίου 1850, παρουσιασθέντος
παρὰ τῆς Καλομοίρας Ἰγγλέση
ποτὲ Βαγγέλη, χήρας Δημητρίου
Σβορώνου, εἰς τὸ ὅποιον ὁ ἐφη-
μέριος Μιχαὴλ Ἱερεὺς Ἰγγλέσης
καὶ ὁ ἐγκάτοικος Ἰωάννης Ν.
Βαλασαμάκης ἀποφαινόμενοι ὅτι ἡ
ρῆθεισα Ἰγγλέση Σβορώνου εὐ-
ρίσκεται ἐν πείνᾳ, ὁ ὑποσημει-
ούμενος ἐπαφίνει τὸ παρὸν Πι-
στοποιητικὸν συμφώνως μετὰ τὸ
ἄρθρον 61 τῆς Πολιτικῆς Δικο-
νομίας

Ὅπως κάμη δίκην κατὰ τοῦ
Δρος Μαρῖνου Σβορώνου καὶ λά-
θῃ παρὰ τοῦ ἰδίου τὸ ὅσον παρὰ
τοῦ ἀνδρός αὐτῆς τῆς ἀφῆθῃ.
Δηλαδή δίστηλα κολονάτα ἕξ
πὼν καθέκαστον μῆνα κτλ.

Ἐκ τοῦ Ἀρχείου τῆς Ἐκτελε-

στικῆς Ἀστυνομίας
Κεφαλληνία 15 Ἀπριλίου 1850
Ὁ Τοπικὸς Διευθυντῆς
τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἀστυνομίας
Τ. Φάϊερς

ΤΟΠΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

Κεφαλληνία 26 Ὀκτωβρίου 1859
Πρὸς τὸν Ἐκλαμπρότατον Κύριον
Δρα Κωνσταντῖνον Ἰγγλέσην
Ἐπαρχον κ.τ.λ.

Κεφαλληνίας

Ἐκλαμπρότατε Κύριε,
Ἀναγκαιοῦσιν εἰς τοῦτο τὸ
Ταμεῖον αἱ κάτωθεν πληροφορίαι
καὶ παρακαλῶ τὴν ὑμετέραν ἐκ-
λαμπρότητα ἵνα εὐαρεστηθῆ νὰ
μοι τὰς διαβιβάζῃ ὅσον τάχυν,
διὰ πᾶν προσήκον ἀποτέλεσμα
Νόμου. Πόσον μισθὸν καὶ ποίαν
θέσιν κατεῖχεν, πρὶν τῆς τωρινῆς
του θέσεως, ὁ κύριος Ἀντώνιος
Ῥασβάνης. Καὶ ἐπειδὴ οὐδεμίαν
εἰδοποίησιν ἔλαβον, ἀλλὰ μερι-
κῶς πληροφοροῦμαι ὅτι ὁ κύριος
Σωκράτης Σκιαδάς, βοηθὸς τῶν
ἐνταῦθα Δεσμοτηριῶν, ἀνεχώρη-
σεν ἀπὸ τὴν Νῆσον καὶ εὐρίσκε-
ται πρὸ καιροῦ εἰς Κέρκυραν,
παρακαλῶ νὰ μοι πληροφορησῆτε
τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεώς
του.

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι τῆς
Ἑμετέρας Ἐκλαμπρότητος
Ταπεινώτατος Δούλος
Ι. Γ. ΠΑΝΑΣ
Τοπικὸς Ἐπασαυροφύλαξ

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΕΡΓΟΛΑΒΙΑΣ

Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 32 ἄρ-
θρου τῆς ἐν ἰσχύει Ἀποφάσεως
τῆς Ἐκλαμπροτάτης Γερουσίας
καὶ ὑπὸ χρονολογίαν 15 Ἰουλίου
1850 ἀφορόντος τὰ Δημοσία
Ἔργα.

Πιστοποιῶ

ὁ ὑποφαινόμενος ὅτι οἱ ἐργολά-
βοι Ἄγγελος Βουτζινᾶς ποτὲ
Βασιλείου καὶ Παναγῆς Μπαρ-
μπάτης ποτὲ Ἀθανασίου ἐξετέλε-
σαν καὶ ἐτελειοποίησαν τὴν ἐρ-
γασίαν τῶν ἀποβλέπουσα τὴν ἀ-
νακαίνισιν τῶν κατεδαφισθέντων
λιθικῶν ἐν τῇ ὁδῷ Πόρου καὶ ὡς
ἐκ τούτου θέλει τοὺς πληρωθῆ
τὸ ποσὸν λιρῶν στερλινῶν δέ-

ΕΠΑΞΙΑ ΔΙΑΚΡΙΣΙΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ Κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΝ
ΤΥΠΑΛΔΟΝ ΜΠΑΣΙΑΝ

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἠδόκη-
σε νὰ ἀπονεύμῃ τὸ Πανελλήνιον
Βασιλικὸν Ἀριστεῖον Τοπικῆς
Αὐτοδιοικήσεως εἰς τὸν μέγαν
εὐεργέτην τῆς νήσου μας κ. Εὐ-
άγγελον Τυπάλδον Μπασίαν διὰ
τὰς πολλαπλὰς κοινωφελεῖς καὶ
ἀλτρουιστικὰς δωρεὰς του.

Ἦδη, τὸ παράσημον τοῦτο ἀ-
πεστάλη εἰς τὸν ἐν Παρισίοις
πρεσβευτὴν, ὅπως ἀπονεύμῃ τοῦ-
το ἰδιοχειρῶς εἰς τὸν ὑπέροχον
Κεφαλλῆνα, τὸν ὅποιον ἡ ἐφημε-
ρίς μας συγχαίρει θερμότατα.

ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ
ΤΩΝ ΘΕΟΜΗΝΙΩΝ

Δεινῶς ἐπλήγη ὀλόκληρος καὶ
ὁ νομὸς μας ἀπὸ τὰς προσφά-
τους θεομηνίας τῆς φύσεως. Ἐ-
κείνο τὸ ὅποιον διεπιστώσαμεν,
ἦτο ὅτι ὄλαι αἱ Ἀρχαὶ με ἐπικε-
φαλῆς τὸν νομάρχην κ. Ματαράγ-
καν ἐπάξια ἐκινήθησαν διὰ τὴν
ἀποκατάστασιν τῶν συγκοινωνιῶν
καὶ τὴν ἀνακούφισιν τῶν πλη-
γέντων. Καὶ ἀπὸ τοὺς βουλευτάς
μας ζητοῦμεν νὰ κινηθῶντε δρα-
στήρια καὶ με παραμερισμὸν τῶν
πολιτικῶν τους τοποθετήσεων διὰ
τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ζημιῶν
καὶ τὴν ἀνακούφισιν τῆς δυστυ-
χίας.

ΤΟ ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΟ
ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ

Ἐξ αἰτίας τῶν προσφάτων
θεομηνιῶν, οἱ ὁποῖες πλήξανε κα-
ταστρεπτικὰ τὸν νομόν μας, πολ-
λὰς Μάσκαρες τῶν κοινοτήτων
μας ματαιωθήκανε, καθὼς καὶ
δημόσιοι μπάλλοι.

κα ἕξ καὶ σελλινίων δέκα ἐπτὰ.
Τμήμα τῶν Δημοσίων Ἔργων
Κεφαλληνία 27 Ὀκτωβρίου 1862
Φ. Ἀλιπράντης

Διευθυντῆς τῶν Δημ. Ἔργων
Τεθεώρηται

ΚΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
Πολιτικὸς Ἀστυνομός
ΚΕΦΑΛΟΝΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
(Ἀπὸ τὸ πάλαιον «Ἱστο-
ρικὸν Ἀρχεῖον τῆς Ἐπτανή-
σου τοῦ κ. Χρήστου Βουνά)

ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΕΣ ΗΘΟΓΡΑΦΙΕΣ

Ἡ στοιχειωμένη κληματαργιὰ τοῦ παπᾶ «Καραμπίνα»

Κάπου εἴκοσι κόφες σταφύλια ξερίχια, κατέβαζε κάθε χρόνο ἀπὸ τῆ κληματαργιὰ του, ὁ παπᾶ Γεράσιμος. Ἀλλὰ μῆτε ρόγα δὲν τρώγανε, οὔτε τὰ πετούμενα ἀπὸ δαῦτα. Γιατὶ νύχτα μέρα, ὁ παπᾶς, δὲν ἀλλάργευε ἀπὸ κάτουθε. Καὶ μάλιστα μὲ τὸ τουφέκι στὸ πλάι του!

Ὅσο γιὰ τοὺς τολημοῦς ποὺ προσπάθησαν νὰ τοῦ τὰ κλέψουν, πήγε ἡ ψυχὴ τους στὴν Κούλουρη ἀπὸ τοῦ παπᾶ τὸ συμπαρίδι.

Εἶτε δίποδο, εἶτε φτερωτό, ἔκανε νὰ ζυγῶση, ὁ παπᾶς τὸ συμπαράριζε κ' ὄλοι τους τρέμανε νὰ ζυγῶσουνε, στὰ λαχταριστὰ του ξερίχια.

Ἔτσι ὄλοι κάθε καλοκαίρι τὰ θλέπανε καὶ στάζανε τὰ σάλια τους, ἀλλὰ κάλλιο νὰ τὰ βάλομε μὲ τὸν ἴδιο τὸν διάολο, παρὰ μὲ τοῦ παπᾶ μας τὴν Καραμπίνα.

Ἐξ αἰτίας τῆς ὁποίας τὸν βάφτισαν οἱ συγχωριανοὶ τοῦ ὁ παπᾶ «Καραμπίνας» παρατσούκλι ποὺ δὲν τὸν πείραζε, ἀλλ' ἀντίθετα τὸ ἄκουγε μὲ καμάρι καὶ περηφάνεια!

✱

Ἄν ὁμως ὁ παπᾶ Καραμπίνας εἶχε τὴν Καραμπίνα του καὶ τὸ ζιζάνιο τοῦ χωριοῦ τοῦ ὁ Λεφτέρης, ὁ γιὸς τῆς μαμῆς, εἶχε γιὰ ὄπλο του τὴν πονηριά του!

Καὶ μὲ τὴ πονηριά του καὶ μὲ τὴ τὸλμη του παρέα, τὰ ἔβαλε μὲ τὴ παπαδίστικη Καραμπίνα καὶ τὰ βγήκε τελικὰ νικητῆς.

Μωρὲς παιδιὰ ὄλο γιὰ σατανάδες διαβάζει στὰ συναξάρια του ὁ παπᾶς. Κι' ἀφοῦ τὸ λέει καὶ τὰ ξαναλέει, στὰ σίγουρα θὰ τὸ πιστεύη καὶ πῶς ὑπάρχουνε.

Καὶ λοιπόν:

—Καὶ ποὺ λέτε, συνέχισε τὴ μαμῆς ὁ Λεφτέρης, ἔμεις οἱ πέν-

τε θὰ γίνουμε τὰ μεσάνυχτα οἱ διαόλοι!...

—Δηλαδή;

—Θὰ φορέσουμε γιδοπροβιὲς καὶ τομάρια ἀπὸ πρόβατα στὰ γυμνά μας κορμιὰ, θὰ βάλομε τραγοκέρατα στὰ κεφάλια μας θὰ βάψουμε τὰ μούτρα μας μαύρα, θὰ κρατοῦμε καμάκια στὰ χέρια μας καὶ μὲ τὴ πατούσα, θὰ πάμε κάτω ἀπὸ τὴν περγουλιὰ (κληματαργιὰ) ποὺ κοιμάται ὁ παπᾶς καὶ θὰ χωρεῦομε γύρω του, σὰ διαόλοι!

—Κι' ἂν ὁ παπᾶς μᾶς ἀρχινίση τὴ ντουφεκιές;

—Μωρὲ ζωντόβολο ἀπὸ τὸ σταβένο του (τὸν τρόμο του) θὰ τοῦ πέση ἀπὸ τὰ χέρια του ἡ Καραμπίνα.

—Μὰ κι' ἂν δὲν τὰ χάση καὶ δὲν τρομάξη;

—Μωρὲ κακὸ νὰ σώρη, γύρω του θάμαστε, θὰ τὴν ἀρπάξουμε τὴν Καραμπίνα του καὶ θὰ τὸ σκάσουμε, πρὶν νὰ καταλάβη ποιοὶ εἴμαστε!...

Καὶ πρὸ τῶν λογικῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ παμπόνηρου γιοῦ τῆς μαμῆς, οἱ μέλλοντες... σατανάδες κάμανε εὐλαβικὰ τὸ σταυρὸ τους κ' ἄρχισαν τὶς προετοιμασίες γιὰ τὴ σατανικὴ χορευτικὴ τους ἐπίδειξη.

✱

Ἀποδείχτηκε δὲ ἀγαπητοῦ μου, πῶς ὁ παπᾶ Γεράσιμος, ὅτι διάβαζε κ' ὅτι ἔλεγε, τὸ πιστεύε πραγματικά. Ἦταν παπᾶς εὐλικρινῆς καὶ θεοφοβούμενος καὶ πίστευε εὐλικρινὰ καὶ στὴ Θεότητα καὶ στοὺς διαόλους!...

Γιατὶ, μόλις κατὰ τὰ μεσάνυχτα ἀνοίξε τὰ εὐλαβικὰ μάτια του κ' ἀντίκρισε γύρω του τοὺς... τραγοπόδαρους νὰ χωρεῦομε, τοῦ ἦλθε φαστήριο (λιποθυμία) τοῦ φουκαρά.

Λιποθύμησε ὁ φτωχὸς κ' εὐτυχῶς ἡ παπαδιά του ἄκουσε τὸ σουσουρο (θόρυβο) ποὺ κάνανε οἱ διαόλοι καὶ βγήκε μὲ τὸ πουκάμισο καὶ βρῆκε τὸν παπᾶ «Καραμπίνα» κουκκαλωμένονε!

Χρειάστηκε δὲ κ' ἡ μάνα τοῦ διαόλου—Λεφτέρη, ἡ κυρὰ μαμῆ νὰ τρέξη νὰ τοῦ κάμη ἔνεση τῆς καρδιάς, νὰ συνέλθη.

Ἔτσι δὲν τόλμησε νὰ ξανακοιμηθῆ κάτω ἀπὸ τὴν... στοιχειωμένη κληματαργιὰ του καὶ τὰ πετούμενα τ' οὐρανοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπίγεια ζιζάνια τοῦ χωριοῦ του, ἀπολαμβάνανε κάθε χρόνο τὰ τραγανά, γλυκόγευστα καὶ λαχταριστὰ ξερίχια τοῦ παπᾶ «Καραμπίνα».

Ὅσο γιὰ τὴν Καραμπίνα του, τὴν χάρισε τ' ἀνηψιοῦ του νὰ κυνηγήη πουλιά, γιὰτὶ ὅπως ἔλεγε καὶ στὸ εὐλαβικὸ του ἐκκλησίασμα:

—Καὶ τὰ τουφέκια καὶ τὰ πιστόλια καὶ τὰ μαχαίρια, εἶναι σύνεργα τοῦ διαόλωνε!

Ὁ δὲ παπᾶς μας, διαρκῶς ὁ φτωχὸς προσευχότανε, νὰ μὴ ξαναδῆ διαόλους μπροστὰ του, οὔτε στὸ ζῦπνιο, μὰ μῆτε καὶ στὸν ὕπνο του, γιὰτὶ δὲν θὰ γλύτωνε.. τὴ συγκοπή!

ΕΥΤΥΧΕΙΣ ΓΑΜΟΙ

Ὁ λαμπρὸς νέος, πτυχιούχος τῆς Παντείου κ. Σπυριδῶν Βουτσινᾶς καὶ ἡ χαριτόδωτος νέα Ρεγγίνα Φλωράτου, κόρη τοῦ κοσμητοῦ διευθυντοῦ τοῦ «Κε-
ρατῶν, Κηροποιεῖ, ἔγγραφονε μὲ τῆς χαρᾶς τὰ στεφάνια.

Ὁ «Φανὸς» ὁλοῦνχα τους ευχεται μὴ τὴν μακρόχρονη καὶ χαρούμενη, χωρὶς ποτὲ νὰ τοὺς πονέση κεφάλι.

ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΑΡΑΜΠΙΝΑΣ
ΑΡΧΟΜΕΛΕΤΗΡΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΜΕΣΣΟΛΟΝΓΕΩΝ

ΠΕΡΙΤΤΕΥΟΥΝ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ

Συγχαίρων διά τόν καρπώ-
φόρον κόπον σας, άντεύ-
χομαι θερμώς εύχαριστών.

ΑΜΙΛΚΑΣ Σ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ
'Ακαδημαϊκός

Καθηγητής Πανεπιστημίου

'Αγαπητέ φίλε,

Πρώτα νά μου έπιτρέψης νά
σέ συγχαρώ έγκαρδίως, διότι
γνωρίζω μέ πόσους κόπους και
θυσίας προχωρείς εις τό έργον
σου. Τό ότι έξακολουθείς και ά-
σχολεῖσαι μέ τās πηγās τής Λαο-
γραφίας τού νησιού μας, είναι
κάτι τό έξαιρετικό, στη σύγχρο-
νη ζωή τού τόπου μας. 'Ως έκ
τούτου, ό φανατισμός σου αυτός
δέν μπορεί παρά νά δώση άρι-
στα άποτελέσματα...

Φιλικώτατα δικός σου

ΚΩΝΣΤ. Ν. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ
Καθηγητής Πανεπιστημίου
'Αθηνών

'Αγαπητέ μου Βουνά,

"Όσο για τόν «Φανό» σου, τόν
παίρνω και τόν διαβάζω μέ ξε-
χωρη εύχαρίστηση. 'Αποτελεί ά-
ληθινό πνευματικό στολίδι. 'Ο
«Φανός» μέ φέρνει πολύ κοντά
στ' όμορφο κι' άγαπημένο στην
Κεφαλονιά παρελθόν. Γι' αυτό
και τόν άγαπώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΙΟΥΣΗΣ
Νομομηχανικός - Θεσσαλονίκη

Φίλε κ. Βουνά,

Διά τόν καινούργιο χρόνο σου
εύχομαι άσβεστον φώς στον
«Φανόν» μας. Και προσωπικώς
ύγειαν, διά νά φωτίσης όλους
τούς έντός και έκτός τής νήσου
μας συμπατριώτας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΣΣΙΑΣ
Βιομήχανος - 'Αργος

...'Ο Χριστουγεννιάτικος «Φα-
νός» μέ συγκίνησε ιδιαίτερα και
πολύ. Διότι ήλθον στη μνήμη
μου τά παιδικά μου χρόνια και
ένθουσιάζομαι διαβάζοντας τόν
«Φανόν» μας.

ΔΗΜ. ΠΑΓΟΥΛΑΤΟΣ
Θεσσαλονίκη

...Μακάρι νά υπήρχεν ένας
«Φανός» τού Βουνά, σέ κάθε Έλ-
ληνική Έπαρχια!

Δρ Παναγής 'Αντ. Λαμπάτος
'Ακτινολόγος - 'Αθήνα

'Ο φίλος κ. Παναγής Μεσσάρη,
από τή Θεσσαλονίκη, π' ου-
τε τόν ξέρουμε, μήτε μάς ξέρει
προσωπικά, μάς εκφράζει τήν ά-
γάπη του έμμετρα :

Εἶσαι υπέροχος, Βουνά
και τού νησιού καμάρι,
δέξου συγχαρητήρια
τού Πάνου τού Μεσσάρη.

'Επίσης από τή συμπρωτεύ-
ουσα τού Βορρά, ό αντιπρόεδρος
τής Κεφαλονίτικης 'Αδελφότητος
κι' άγνωστος φίλος κ. Γεώργιος
'Αποστολάτος μάς χαρίζει τό
όκτάστιχο :

Μέσα στά δάθη τού χειμάνος,
στη βαρυχειμωνιά,
άνθη δέν έχω νά σου στείλω,
για τήν Καλή Πρωτοχρονιά!
Μόνο σου στέλνω συνδρομή μου
συγχαρητήρια κι' εύχές!
Μέ τήν εύχή στο Νέον 'Ετος
κάθε χαρά και εύτυχές!

...Σου εύχομαι ύγειαν και χα-
ράν, για νά συνεχίσης νά προ-

Μας γράφουν
οί φίλοι μας

βάλλης τό υπέροχον Πνεύμα τής
άθάνατης Κεφαλονιάς μας. Πού
σά πηγή άσείρευτος συνεχίζει
νά μάς χαρίζει πνευματικά ά-
στέρια ως «'Ο Φανός» μας, τό
άνεκτίμητο διαμάντι, για μάς
πού ή βιοπάλη μάς έχει τόσο
μακράν σας.

ΠΑΝΑΓΗΣ ΓΡ. ΒΙΤΩΡΑΤΟΣ
'Εφορος Καπνού
Σταυρουπόλεως

'Αγαπητέ μου κ. Βουνά

Μ' εύχαριστείς για τίς λίγες
σταγόνες λαδιού πού έστειλα
για τόν άγαπητό μας «Φανό».

Μά τί πρέπει νά πούμε έμεις
για τίς τεράστιες ποσότητες
καυσίμου ύλης πού καταναλώνας
για νά διατηρής άσβεστη τή Κε-
φαλονίτικη φλόγα, πού πυρραίνε
τά σωθικά μας και κάνει όλους
μας νά νοιώθουμε αυτή τήν ά-

μορφη ζεστασιά, πού μεταφρά-
ζεται σ' άγάπη, ύπερηφάνεια
και νοσταλγία για τό άγαπημέ-
νο μας νησί; Εύχομαι ό Θεός νά
σου χάριση μακράν ζωή γιομά-
τη ύγεια και χαρά, για νά μπο-
ρέσης νά διατηρήσης μέ αύξαι-
νομένη ένταση τή... τροφοδότησί
μας μ' αυτή τή φλόγα, πού μάς
μεταδίδεις μέ τήν τόσο έντονη
πνευματική σου προσπάθεια.

Εἶμαι ένας από τούς πολλούς,
πού, μελετώντας τό «Φανό» σου,
έγνώρισα τήν ιστορία τής Κε-
φαλονιάς. Τά Λαογραφικά σου
σημειώματα είναι, για μένα τού-
λάχιστο, μία άποκάλυψη άνεκτι-
μηταν θησαυρών, πού κόντευαν
νά θαφτούν κυριολεκτικά κάτω
από τό παχύ στρώμα τής λη-
σμονιάς, από τήν όποία τά απέ-
σπασες. Τί νά τή καείς για τά
Σατυρικά σου; Τά είπαν άλλοι
πιό δυνατοί στην πένα και ειδικό-
ι. "Ενα μόνο μπορώ νά πώ,
ότι χάρις σέ σένα, έξακολουθεῖ
νά ύψίσταται στην Κεφαλλονία
και γενικώτερον στην Έλλάδα ή
«παγά λαλέουσα» και ό τι δέν
«όπείσβετο τό λάλον ύδωρ». 'Ο
«Φοῖβος» τώρα «έχει καλύθην»:
Τό μεγάλο πολάτι, δηλαδή, τής
πλατειάς σου πνευματικής Κε-
φαλωνίτικης καλλιέργειας.

Εἶσαι, μέ δυό λέξεις, ό διάδο-
χος και συνεχιστής τού έργου
τού μεγίστου Λασκαράτου και
τού Μεγάλου Μολφέτα.

Εύχομαι ό Θεός νά σέ αξιώ-
ση νά εορτάσης και τόν 57ο
χρόνο από τής εκδόσεως τού
«Φανού» σου μαζί μέ τούς συμ-
πολίτες, πού τότε θά σέ παρα-
στέκουν μέ πιό μεγάλη κατανό-
ησι και άγάπη από μάς τούς
σημερινούς.

Μέ άγάπη

Δικός σου

ΠΑΝΑΓ. Γ. ΓΡΗΓΟΡΑΤΟΣ
'Αθήναι

Ο κ. ΜΑΜΑΛΟΣ

Γνωρίζοντας τήν έπιστημονι-
κήν κοτάρτισιν και τά έξεχωρα
ήθωρα και πνεύματος προσόντα
του μεταθέτοντος εις τήν νήσον
μας Εισαγγελέως Πρωτοδικών κ.
Βασιλείου Μάλαμου, χαρτερίζο-
μεν θερμώτατα τήν ένταύθα το-
ποθέτησιν του

ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΕΣ ΘΑΛΑΣΣΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΤΟΥ ΚΑΡΑΒΙΟΥ Η «ΝΕΡΑΪΔΑ»

Στή μυθική σ' όμορφα Καλκούτα τής Ίντιας, γνώρισε ο Γεράσιμος ο λουστρόμος του Κεφαλονίτικου φορτηγού «Δάφνη» τή ζεωτική του χαρά. Πού χαρά τή λέγανε και χαρά είτανε γιά τὰ μάτια του και τīs ανδρικές του αισθήσεις.

Ένα ούρι του Παραδείσου στο κορμί και στο πρόσωπό, πιό μελαχρινό κι' από τις αληθινές Ίνδιανες, με μάτια κατάμαιραι σα Σπανιόλας, με φλόγα στον έρωτα σα Γαλλίδα και με φωνή βραχνή, γλυκειά και μακρόσυρτη, σα βέρας κοπέλλας τής άμαρτωλής Πειραιώτικης Τρούμπας.

Γι' αυτό και τόν χτύπησε ο έρωτας κατακούτελα, μόλις τήν αντίκρυσε σ' ένα νυχτερινό κέντρο τής Καλκούτας να τραγουδάει και να χορεύει.

Και σαν κι' εκείνη να αισθάνθηκε τόν ίδιο ξαφνικό έρωτα γιά τόν Γεράσιμο, μόλις τελείωσε τόν χορό της και τόν τραγουδί της πήγε και κάθησε στο τραπέζι του.

Είτανε λέει ένα από τὰ πολλά θύματα μιās Πειραιώτικης διεθνοῦς σπείρας έμπόρων τής λευκής σάρκας. Παιδούλα άθώα και άμυαλη πού πήγαινε στη στερνή του Γυμνασίου τάξη σαν γνώρισε εκείνον τόν άτιμο.

Τόν όμορφο νέο πού τις παρίστανε τόν έρωτευμένο και μιὰ νύχτα ξεπόρτισε από τόν σπίτι της και τόν άκολούθησε σαν μαγεμένη γιά να πάνε κάπου μακριά και να χτίσουμε τόν παλατάκι τής ευτυχίας και τής αγάπης τους!

Άλλ' εκείνος τήν έβλεπε σα σάρκας έμπορεύμα, τήν τσουβάλισε σ' ένα καράβι, με τόν όποιο δούλευε ή διεθνής σπείρα του και τήν παράδωσε στη Βηρυττό. Και στο κατακύλισμα τών παιδικών της όνειρων, χώθηκε στο βούκο τής άμαρτίας μέχρι λαιμού, δουλεύοντας τριχρόνα στα νυχτερινά κέντρα τής Αλεξανδρείας, του Άντεν και τής Καλκούτας γιά λογαριασμό τής διεθνούς συμμορίας.

Ο δέ Γεράσιμος τήν άκουε λατρευτικά συνεπαρμένος να του άφηγείται τόν γκρέμισμα τών όνείρων της, τόν δράμα της και τή τροπή της και ξετρελλαμένος μαζί της από αγάπη, τις σκούπιζε τὰ δακρύβρεχτα μάτια της με τὰ φλογισμένα φιλιά του.

—Έχασε, χαρά μου, τή δυστυχία σου! Τόν δράμα σου παίρνει φινάλε. Μόνον να τὰ καταφέρουμε να ξεφύγουμε από τή σπείρα. Και δίχως να μάς δηκάνενας, να μπορέσω να σε μπάσω στην καμπίνα στο καράβι.

Ο δέ Κεφαλονίτης Άγιος Γεράσιμος, τού όποιου ο εύλαβικός και τίμιος Γεράσιμος έπικαλέσθηκε τή συμπαραστάση και συνδρομή, τούς συμπαραστάθηκε σα Προστάτης και τόν «Δάφνη» σαλπάρισε από τήν Καλκούτα, γιά τόν ποθητό Πειραιά τους.

Έτσι ή άτυχη Χαρά βρέθηκε κλεισμένη στη καμπίνα κι' αποθήκη του λυτρωτή της κι' αγαπημένου της λουστρόμου τής «Δάφνης» κι' ευτυχισμένη πως σε λίγες μέρες θα ξαναπατούσε τὰ άγια χώματα τής πατρίδας μας, κρεμασμένη στο μπράτσο του λατρευτού της.

Άλλα τὰ σχοινιά, οι σκούπες, τὰ φάρσισα, τὰ χρώματα τής καμπίνας κι' αποθήκης τ' αγαπημένου της, τής κάνανε τις ώρες άφόρητες. Και μπαίνοντας τόν «Δάφνη» στην Έρυθρά θάλασσα, όπου και ή θάλασσα και τόν πλοίο βράζανε από τις τροπικές φλόγες, πήγε μιὰ νύχτα να τρελλαθή.

Πέταξε και τόν πιό μικρό ρούχο πού σκέπαζε τις καίόμενες σάρκες της από πάνω της, άνοιξε τή πόρτα τής καμπίνας και θεόγυμη βγήκε στη κουβέρτα ν' αναπνεύσει.

Άλλα τόν ίδιο κολασμένο από τις φλόγες μαρτύριο αισθανότανε στην καμπίνα του τήν ίδια ρα κι' ο γέρο πρώτος καπιτάνιος του καραβιού. Ο θαλασσοδικαστής καπιτάν Σπύρος, πού είχε φάει τὰ πέλαγα με τόν κουτάλι.

Κι' ο «μπάρμπα», όπως τόν

άποκαλούσε με σεβασμό κι' αγάπη τόν πλήρωμα του και πούχε δει χίλια μυστήρια και παράξενα στα πλοία στις στερνές και στις θάλασσες πού ταξίδευε πενήντα χρόνια βγαίνοντας από τήν καμπίνα του...

—Μωρέ με τόν άγιο Νικόλα, πού είναι τόν όνομά σου καπιτάν Νικόλα μου, είδα στην κουβέρτα του καραβιού μιὰ «νεραΐδα» να σουλατσάρη.

—Θά σε κούρλανε κι' έσένα ή ζέστα καπιτάν Σπύρο, τ' άπάντησε ο δεύτερος.

—Μωρέ μη μ' άποκουρλαίνης τόν κακομοίρη κι' έσύ. Σου λέω πως είδα ένα άγγελο, να σουλατσάρη θεόγυμος στο καράβι μας.

—Μ' άφου φάγαμε ψάχνοντας τόν καράβι και δέν βρήκαμε ίχνος γυναικας, τότε τι λες νάτανε καπιτάν Σπύρο;

—Νεραΐδα θάτανε καπιτάν Νικόλα μου. Δέν έχω καμμίαν άμφιβολία! Και μόλις φτάσουμε στον Πειραιά να πάς να φέρης ένα παπά να μάς διαβάση τόν «άγιασμό» του, γιά να ξεστειχιάση τόν πλοίο μας από τή «νεραΐδα»!

Άλλα παπάς δέν χρειάστηκε ν' ανέβη στο «Δάφνη» σα με τόν καλό φουντάρισε στον Πειραιά. Ο «μπάρμπα» κι' ο δεύτερος τρίβοντας τὰ μάτια τους από κατάκληξη, όπως κι' όλο τόν πλήρωμα του καραβιού, είδανε από τή καμπίνα του λουστρόμου, να βγαίνουν άγκαλιασμένους τόν Γεράσιμο με τή Χαρά του.

—Συμπάθειο «μπαρμπούλη» μου, τού ζήτησε ο Γεράσιμος, πού ή αγάπη μου γιά τή Χαρά μου κόντεψε να σε τρελλάνη. Άλλα τή λατρεύω και θα τήν κάμω γυναικα μου.

—Ένα ή Χαρά του φιλούσε τὰ χέρια με δάκρυα κι' ο Γεράσιμος πού άφηγούσε τή νύχτα καπιτάν Σπύρος, πού είχε φάει τήν άπαγωγή τους, ή άγριεμένη φάτα του συνεφιασμένου πλοίου

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΑ

ΤΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΝ
ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ

Ἡ μέχρι σήμερα βαθμολογία τοῦ Περιφερειακοῦ Πρωταθλήματος τῆς Ἑνώσεως Ποδοσφαιρικών Σωματείων Πατρῶν ἔχει ὡς ἀκολουθῶς :

ΟΜΑΔΕΣ	ΑΓ.	ΒΑΘ.
Πανηλιακός	5	15
Ὀλυμπιακός Ἀργ.	5	11
Α. Ε. Αἰγίου	5	9
Α. Ε. Μεσολογγίου	5	8
Κόροιβος Ἀμαλιάδος	4	4

*ῶστε, καὶ παρὰ τὴν ἦτταν του εἰς τὸ Στάδιόν μας παρὰ τοῦ «Πανηλιακοῦ» μὲ τέρματα 2—1, ὁ «Ὀλυμπιακός» μας διατηρεῖ εἰς τὸ πρωτάθλημα τὴν δέυτεράν του θέσιν.

ΕΘΝΙΚΟΣ ΔΡΥΜΟΣ

Μᾶς χαροποιεῖ ἡ ἴδρυσις Ἑθνικοῦ Δρυῶνος καὶ εἰς τὴν νῆσον μας, ἥτις κινδυνεῖ νὰ πάθῃ ὀριστικὴν καταστροφὴν τῶν δασῶν τῆς. Ἐτσι πιστεύουμε πῶς θὰ γλυτώσουνε τὰ ἐναπομείναντα στὸ Ροῦδί καὶ στὸν Αἶνο ἐλάχιστα δένδρα τοῦ μοναδικοῦ Κεφαλονίτικοῦ ἔλατου.

ΑΦΙΕΡΩΣΗ ΣΕ

ΚΟΥΤΟΠΟΝΗΡΟΝ

Καθόλου δὲν κατάλαβες τί λέω καὶ τί γράφω
Κι' εἶς' εὐτυχῆς παμφίλτατα διὰ τὴν ἀγνοιά σου!
Γι' αὐτὸ, πάρτην ἐφόδιο ἀκόμα καὶ στὸν τάφο, ὅταν θὰ κρίνῃ ὁ Θεὸς τὴν... κουτοπονηριά σου !

αρχου, ἄρχισε νὰ γαληνεύῃ.

—Δὲν θὰ σὰς ἀφίσω ἀτιμώρητους γιὰ τὸ σπαβέντο ποῦ πήρα, μῶρες, παληόπαιδα.

Κι' ἐνῶ οἱ δυὸ εὐτυχισμένοι κι' ἐρωτευμένοι τὸν ἀντικρίζανε μὲ χαμηλωμένα τὰ μάτια, ὁ καλοκάγαθος «μπάρμπας» τοὺς μοιρμούρισε δακρυσμένους.

—Πάμε ὄξυ, κι' ἐγὼ σὺν κουμπάρου θὰ σὰς... δέσω αἰῶνια μὲ τὸ στεφάνι τοῦ γάμου!

ΓΡΑΦΕΙ ΚΑΙ
Ο ΒΟΥΝΑΣ

ΣΟΝΕΤΤΟ

Τὴν εἶδα κάποιο βράδυ τοῦ
(Ἀπρίλη)
σὰν αὐλὴ κι' ἀπόκοσμη Μαν-
(τόνια,
στὸ φόντο νὰ φαντάζῃ μὲς στὸ
(δεῖλι
τ' Ἀπρίλη, σὰν κολῶνα Παρ-
(θενῶνα !

Κι' ὁ πόθος ποῦ φούντω-
(σε, σιμά τῆς
ικέτη, θαυμαστὴ κι' ἐρωτευ-
(μένο
μὲ ἔφερε !... Νὰ δῶ τὴν ὄμορ-
(φιά τῆς
σὰ ζῶο γιὰ ἀγάπη πεινασμέ-
(νο !

Πλάνο χαμόγελο ! Κι' αὐτὴ
(σὰ μαγεμένη
στὴν ἀγκαλιά μου ἔπεσε μὲ
(φόρα,
σὰ νάταν ἀπὸ χρόνι' ἀγαπη-
(μένη !...

Μ' ἀντὶ ν' ἀνθίζουε στὰ χεῖ-
(λη τῆς τὰ φῶρα,
τοῦ... σκόρδου, ποῦχε φάει πῆ-
(ρα μπόχα
καί... σέκος ἔπεσα στὴ πράσι-
(νὴ μολόχα!...

ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΗ ΑΜΕΣΩΣ

Ἡ συνεχιζομένη ἐκ τῆς νήσου μας ἐξαγωγή ἐλαιολάδου πρέπει νὰ σταματήσῃ ἀμέσως.

Διότι, λόγω τῆς μειωμένης παραγωγῆς, κινδυνεύουμε νὰ μὴ ἔχουμε ἐφέτος λάδι, οὔτε γιὰ τὰ καντήλια μας.

Οὔτε εἶναι λογικὸ νὰ διώχνουμε τὸ λαδάκι μας καὶ νὰ τρώμε σπορέλαιο!

ΕἰΣ ΚΥΟΦΟΡΟΥΣΑΝ

Εὐλογημένος ὁ καρπός,
κυρά μου, τῆς κοιλιᾶς σου,
ὅμως δὲν ξέρεις καί... ἐσύ
τὸν γεωργὸ σποράς σου!

Γι' αὐτὸ νοιώθει κι' ὁ ἄντρας
(σὺν
μεγάλῃ στενοχώρια,
μήπως ἀντὶ νὰ δῆ παιδί
τοῦ κόμης... πολυσπέρια!

ΤΟ ΕΥΤΥΧΕΣ ΓΕΓΟΝΟΣ

Πρὸς τὸν λαοφιλῆ Ὑψηλότατον Διάδοχον Κωνσταντῖνον καὶ τὴν χαριτόβρυτον Ὑψηλοτάτην πριγκίπισσαν Ἄνναν - Μαρῖαν ὁ Λαὸς τῆς Κεφαλονίας καὶ ὁ «Φανός» μας εὐχονται πᾶσαν εὐτυχίαν γιὰ τὸ καλὸ τῆς Πατρίδας.

ΕΥΤΥΧΕΙΣ ΓΑΜΟΙ

Εἰς τὸν συνεργάτην τῆς συναδέλφου «Τὰ Νέα» κ. Πέτρον Σιμάτον καὶ εἰς τὴν δημοδιδασκάλισσαν διδα Εὐαγγελίαν Ἀλ. Μωραΐτη, ποῦ μὲ τὶς εὐλογίαι τῆς Ἐκκλησίας ἐπραγματοποιήσανε τὸ ὄνειρο τῆς ἀγάπης τους, εὐχόμεθα κάθε χαρὰ κι' εὐτυχία.

ΕΥΤΥΧΥΣΕΙΣ ΓΑΜΟΙ

Διὰ τὴν Κυριακὴν 2αν Φεβρουαρίου ἀνηγγέλθησαν οἱ εὐτυχεῖς γάμοι :

—Τοῦ κ. Ἐκτορος Τερζῆ μετὰ τῆς διδος Μαρίας Γερ. Μασσοῦκη, τηλεσησόμενοι εἰς τὸν ναὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας Χαρτοῦμ τοῦ Σουτᾶν.

—Καὶ τοῦ ἱατροῦ κ. Νίκου Θρ. Μαρκέτου μετὰ τῆς διδος Μαρίας Κωνστ. Γεράκη, τελεσησόμενοι εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Ἀθηνῶν.

Εἰς τὰ εὐάμοστα καὶ εὐτυχῆ ζεύγη εὐχόμεθα βίον ἀνόσπартων.

ΕΛΑΒΑΜΕ:

● Τὴ Λυρικὴ Συλλογὴ τῆς διδος Στεφανίας Καλοῦ «Τὰ Λευκὰ τῆς Χέριας». Ποιήματα ποῦ δείχνουν τὸ φτάσιμό τῆς ἐξχωρῆς ποιητρίας μας κι' ἀποπνέουν τὸ ἄρωμα τῆς ὠραίας ψυχῆς τῆς.

● Τῆς ἐκλεκτῆς φιλόλογου διδος Μαρίας Ι. Μαρκοπούλου τὴν 20σέλιδη καλογραμμὴν καὶ καλοτυπωμένη μελέτη τῆς μετὸν τίτλο «Ἠλίας Ζερβός - Ἰσκαβάτος», μέσα στὴν ὁποία μᾶς δὶνε, ιστορικὰ καὶ ἀνάγλυφα τὴν υπέρροχὴ μορφή τοῦ μεγάλου Κεφαλονίτου ποιητοῦ γανιστοῦ τῆς Ἑνώσεως τῆς Ἐπιταῆσος μετὰ τὴ Μάννα Πατρίδα.

ΙΑΚΩΒΟΣ ΠΕΤΡΟΣ
ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΣ

ΚΑΠΟΙΑ ΑΞΕΧΑΣΤΑ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΑ

Τῶν τρελλῶν ἢ παρέλασις

Ἦταν Κυριακὴ τῆς «Ἀποκρηάς» τοῦ 1917. Κι' ὅπως πάντα ὁ Δῶρὸς τ' Ἀργοστολίου εἶχε διοργανώσει «Κομητάτο» στὴ πλατεία Βαλλιάνου, γιὰ τὴ βράβευση τῶν πιὸ ὠραίων ἀναπαραστάσεων ἱστορικῶν καὶ εὐθυμῶν γεγονότων, τῶν πιὸ ὁμορφωτισμένων ἀρμάτων καὶ τῶν πλέον ἐπιτυχημένων μεταμφιέσεων.

Χιλιάδες λαοῦ ἀπὸ τ' Ἀργοστόλι, τὸ Ληξούρι κι' ἀπὸ τὰ πιὸ μακρυνὰ χωριά τῆς Κεφαλονιάς εἶχαν κατακλύσει τὴν πλατεία καὶ παρακολουθοῦσαν, τὰ ὠραία θεάματα.

Οἱ δύο Φιλαρμονικὲς ψυχαγοῦσαν τὰ πλήθη μὲ χαρούμενα καὶ χορευτικὰ κομμάτια. Κι' ὁ κόσμος γλεντοῦσε μὲ γέλια, μ' ἄστεϊα, μὲ σερμπαντινὲς καὶ κομφετί,... ὁπότε:

—Ἐρχονται οἱ τρελλοί!..

Μιά φωνὴ τρομαγμένη ἀκούσθηκε ἀπὸ στόμα σὲ στόμα ἐπαναλήφθηκε, κι' ὄλων τὰ βλέμματα στράφησαν στὸ βάθος τῆς λεωφόρου Βασιλίσσης Σοφίας. Ἄπ' ὅπου φανήκανε νὰ ἔρχονται πρὸς τὴν πλατεία, στὴ γραμμὴ καὶ σὲ φάλαγκα κατ' ἄνδρα, ὄλοι οἱ τότε τρόφιμοι τοῦ Φρενοκομείου τ' Ἀργοστολίου.

Ξεφωνητὰ τρόμου, λιποθυμίες καὶ πανικός ἐπακολούθησε, φυσικὰ μπροστὰ στὴ θεὰ τῶν τρελλῶν ποὺ ζυγῶνανε, κι' ὁ κόσμος τρομαγμένος διασκορπίσθηκε στοὺς γύρω δρόμους ἐνῶ τὰ κέντρα καὶ τὰ σπίτια κλειδαμπαρώνανε τὶς πόρτες τους.

—Μὰ πῶς εἶχαν ξεφύγει ἀπὸ τὸ Φρενοκομεῖο ὄλοι οἱ τρελλοί;

☆

Τὰ δὲ ἀνεξήγητα καὶ μυστήρια ἐξηγήθηκαν τὴν ἐπομένην ἀπὸ τοὺς... ἤρωες Διευθυντὴ καὶ τοὺς δύο φύλακες ποὺ ἀποτελοῦσαν τὸ προσωπικὸ τοῦ Φρενοκομείου. Τῶν ὁποίων φραξοῦμε τὰ ὀνόματα γιὰ εὐνοήτους λόγους κι' ἐξελίχθηκε κάπως ἔτσι.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Φρενοκομείου ἀφοῦ ἔκαμε τὴν ἀπογευματινὴν του ἐπιθεώρηση εἰς τὸ Ἰδρυμα, τράβηξε στὴν πλατεία γιὰ νὰ διασκεδάσῃ στὸ «Κομητάτο». Μαζὺ τοῦ σχεδὸν κηφήρσε κι' ὁ ἕνας φύλακας ποὺ δὲν

εἶχε ὑπηρεσία. Ὁ δὲ ἄλλος, ποὺ λιχούδευε νὰ μὴ χάσῃ τὰ Καρναβαλιάτικα θεάματα, κάλεσε τὸν πιὸ φρόνημο ἀπὸ τοὺς τρελλοὺς. Ἐναν ἤσυχον τρελλόν, τὸν ὁποῖον χρησιμοποιοῦσαν γιὰ ὄλες τὶς ἐξωτερικὲς ὑπηρεσίες τοῦ Φρενοκομείου καὶ καθημερινὰ κυκλοφοροῦσε σὰν ἀκίνδυνος μέσα στὴν πόλι.

—Ἄκου, Σπυράκη, τοῦ εἶπε ὁ φύλακας. Θὰ σ' ἀφήσω ὄλα τὰ κλειδιά μήπως κανένας ζουρλὸς σὲ φωνάξῃ γιὰ... ἀνάγκη του νὰ τὸ ἀνοίξῃς. Πᾶρε καὶ τοῦτα τὰ τσιγάρα γιὰ νὰ φουμάρῃς καὶ δὲν θ' ἀργήσω. Θὰ πεταχτῶ μέχρι τὴν πλατεία νὰ ρίξω μιὰ ματιὰ στὸ Κομητάτο καὶ θὰ γυρίσω ἀμέσως.

Ἔτσι φίλοι μου, συνέβηκε τὸ πρῶτάκουστο γεγονός εἰς τὸν κόσμον, τὴ διεύθυνση, διαφύλαξη καὶ περιποίηση τῶν τρελλῶν ν' ἀναλάβῃ ἕνας ζουρλὸς.

Κι' ἐπακολούθησαν τὰ σχεδὸν ἀπίστευτα, ἀλλὰ καὶ πραγματικὰ γεγονότα.

Ὁ τρελλὸς νὰ σκεφτῇ καὶ νὰ θγάλη ὄξου ὄλους τοὺς τρελλοὺς τοῦ Ἰδρυματος. Ποῦ σὰν πειθαρχικοὺς στρατιῶτες τὸν ὑπακούσανε καὶ μπήκανε στὴ γραμμὴ. Καὶ μὲ θήματα στρατιωτικὰ καὶ προστάγματα, νὰ τοὺς ὀδηγήσῃ στοῦ Κομητάτου τὸ γλέντι!...

☆

Εἶναι βέβαια ἀπίστευτα τὰ παραπάνω. Ὅμως, σὰς διαβεβαιῶν πῶς συμβῆκανε στὴν πραγματικότητα. Καὶ τὰ θυμοῦνται ὄλοι ἐξηντάχρονοι σ' ἡλικία Ἀργοστολιῶτες. Μόνο, ποὺ οὐτε ἐπιστήμονας εἶμαι, μήτε φάκρης γιὰ νὰ σὰς ἐξηγήσω τὸ πῶς οἱ τρελλοὶ ὑπακούσανε τόσο πειθαρχικὰ στὸν συνάδελφόν μου! Ἀλλὰ κι' αὐτὸ εἶναι ἕνα ἀτράνταχτό ντοκουμέντο τῆς τρέλ-

λας τους. Γιατὶ ἂν ἦσαν Ρωμηοί.. φρόνιμοι, ποτὲ δὲν θὰ ὑπακούανε σ' ἄλλονε κι' ὄλοι τους σὰ Ρωμηοὶ φρόνιμοι θὰ ζητούσανε τὴν... ἡγεσία τῆς παρελάσεως!

Ὅμως γιὰ φινάλε τῆς παρελάσεως τῶν τρελλῶν, συνέβηκε καὶ κάτι ἄλλο τὸ πιὸ περιέργο κι' ἀνεξήγητο.

Ὅταν οἱ τρελλοὶ καταφτάσανε στὴν πλατεία, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ὄλος ὁ κόσμος εἶχεν ἐξαφανισθεῖ, ἕνας ἄλλος ἐκτὸς τοῦ Φρενοκομείου βέβαια γνωστὸς μισόζουρλος Ἀργοστολιώτης, ποὺ ὡς τὴν ὥρα ἐκείνη καθότανε ἀπαθὴς γιὰ τὰ γύρω τοῦ συμβαίνοντα παράξενα καὶ μυστήρια, σηκώθηκε ἀπὸ τὴν καρέκλα του, τοῦ «Δημοτικῆς Καφενεῖου».

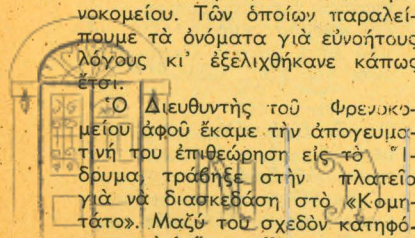
Πῆρε κι' αὐτὸς δὴμῖα στρατιωτικὸ καὶ κρατώντας τὴ βίντζα του εἰς τὸ χέρι του, ζύγωσε καὶ πρόσταξε τοὺς τρελλοὺς παραλαύνοντας:

—Ἄνδρες ἄλτ!... Μετὰ βολή! Μάρρρρρς!.. οἱ δὲ ζουρλοὶ τὸν ὑπάκουσαν. Μπαίνοντας δὲ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν τρελλῶν, μὲ βηματισμὸ ἀλάθητον ποὺ θὰ τὸν ζήλευαν κι' οἱ πιὸ καλογυμνασμένοι στρατιῶτες ἀκολούθησαν μέ.. «ἔν—δυὸ» τὸν νέον ἡγέτη τους! Ὁ ὁποῖος τοὺς πῆγε πίσω στὸ Φρενοκομεῖο καὶ παίρνοντας τὰ κλειδιά ἀπὸ τὸν Σπυράκη ἀνοίξε τοὺς ἔμπασε μέσα καί.. φρόνιμα—φρόνιμα τοὺς κλειδῶσε στὰ κελιά τους.

Μόλις δὲ καταφτάσανε οἱ χωροφύλακες, οἱ φύλακες κι' ὁ διευθυντὴς, ζύγωσε τὸν τελευταῖον καὶ δινόντας τα, τοῦ εἶπε ἐπιτιμητικὰ:

Λεβε ἀνάξιε διευθυντὰ τὰς κλειδῶν σου! Ἰχναλέσεικτρατιωτικὰ κι' ἀποχώρησε μὲ τὸ θριαμβεῦτικὸ τοῦ χαμόγελο.

Ὅσο γιὰ μένανε, καίτοι δια-

ΑΠΟ ΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

'Εκστρατεία... ρασοφόρων

Ο κληρος τῶν νήσων Κεφαλονιάς — Ζακύνθου καὶ Ἰθάκης κατὰ τὸ 1684 ἐξέλεξε γιὰ Δεσπότη του τὸν μορφωμένον κληρικὸν Τιμόθεον Τιπάλδου, καταγόμενον ἀπὸ εὐγενῆ καὶ πλουσίαν οἰκογένειαν τοῦ Ληξουρίου.

Ὁ τότε Ἐνετὸς στόλαρχος Φραγκίσκος Μοροζίνης, ὁ δομβαρδίσας καὶ καταστρέψας τὸν Παρθενῶνα καὶ ὁ κατόπιν ἐκλεγείς Δόγης τῆς Βενετίας (1618 — 1694), ἦταν περαστικὸς τότε μὲ τὸν στόλο του ἀπὸ τὴν Κελονιά.

Πήγαινε γιὰ νὰ πολιορκήσῃ τοὺς Τούρκους ποὺ κατείχανε τὴν Λευκάδα καὶ γιὰ νὰ συμπληρώσῃ τὴς ἐλλείψεις του προσωρμίσθηκε στὸν λιμένα τοῦ Ἄργουστολίου.

Ὁ Τιπάλδου θέλων νὰ συμβάλῃ στὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Χριστιανῶν τῆς Λευκάδος, ἐξήτησε τὴν ἀδειαν ἀπὸ τὸν Ἐνετὸν Ναύαρχο νὰ συμμετάσχῃ εἰς τοὺς κινδύνους τῆς πολιορκίας, ἀλλ' ὁ Μοροζίνης τὸν εὐχαρίστησε καὶ ἀπέρριψε τὴν προσφορὰν του.

Ἔτσι ὁ Ἐνετικὸς στόλος ἀπέπλευσε γιὰ τὸν προορισμὸν του, ἐνισχυόμενος μόνον ἀπὸ τρία Κεφαλονίτικα πολεμικὰ σκάφη δύο τῆς Ζακύνθου καὶ ἓνα τῆς Κερκύρας. Τὰ ἐπτανησιακὰ ταῦτα πλοία ἀποτελοῦσαν ἀνεξάρτητη συμμαχικὴ μοῖρα καὶ τῆς ὁποίας ἀρχηγὸς ἦταν ἐκάστοτε ὁ γηραιότερος Κεφαλονίτης πλοίαρχος (κατεργοκύρης).

βήκανε ἀπὸ τότε 46 δλόκληρα χρόνια, κάθε ποὺ ἔρχονται Καρναβάλια θυμούμαι καὶ θὰ θυμάμαι ὅσο θάχω πνοή, τὴ πρωτακουστὴ τούτῃ παρέλαση τῶν τρελλῶν, δίχως νὰ μπορῶ νάβρω τὴν ἐξήγησιν τῶν ἀνεξήγητων ποὺ συμβῆκανε. Κι' οὔτε ἀκουσα ὡς τὰ τώρα σ' ἄλλο μέρος τοῦ πλανῆτῃ μας νὰ συνέβηκε τέτοιο... κάσο!

Κι' εἶθε νὰ διαβάσουνε τὸ παρὸν μου ψυχιάτρι καὶ νὰ μᾶς δώσουν τὴς ἐπιστημονικῆς καὶ φρονιμῆς ἐξηγήσεις τους!

Τὸ δὲ πλοῖο τοῦ Κεφαλονίτη στολάρχου τὸσον εἰς τὰς πορείας, ὅσον καὶ εἰς τὰς ναυμαχίας τοῦ Ἐνετικοῦ στόλου, τιμῆς ἔνεκεν ἔπαιρνε θέσιν μετὰ τὰ ἐξοπλιζόμενα παρὰ τῶν εὐγενῶν Ἐνετῶν σκάφη.

Ἄλλ' ἂς ἔλθουμε στὸν Ἀρχιεπίσκοπο:

Βλέποντας πὼς ὁ Μοροζίνης δὲν δέχτηκε τὴν προσφορὰ του, καλεῖ σὲ συναγερμὸ κατὰ τῶν ἀπίστων ὄλο τὸν Κεφαλονίτικὸν κληρο. Κατὰ τὸν ἱστορικὸ Λοβέρδο 400 κληρικοὶ σπεύδουσι στὴν πρόσκλησιν τοῦ Δεσπότη των κατ' ἄλλους ἱστορικοὺς 150. Ἀμέσως σπεύδει καὶ ἐξευρίσκει ἀρκετὰ ἰστιοφόρα, τὰ ἐξοπλίζει καὶ τὰ μετατρέπει εἰς πολεμικὰ κ' ἓνα πρῶτ' οἱ πολιορκοῦντες τὴν Λευκάδα χριστιανοὶ, ἀγναντεύουσι ἀπὸ τὰ παράλια τῆς Κεφαλονιάς μιά... πολεμικὴ ἀρμάδα νὰ κατευθύνεται πρὸς τὸ μέρος των.

Βαράει ἀμέσως ὁ θορυβόμενος Ἐνετὸς ναύαρχος πολεμικὸν συναγερμὸ καὶ πανέτοιμος ἐτοιμάζεται νὰ καταστρέψῃ τὸν ἐπιδρομέα.

Ὅταν ὁμως τὰ σκάφη ἐξέωσαν κ' ἀνεγνωρίσθησαν, οἱ Ἐνετοὶ μένουσι κατάπληκτοι βλέποντας τοὺς Κεφαλονίτες κληρικοὺς πάνοπλους μ' ἐπικεφαλῆς τὸν ἡρωικὸν τους Δεσπότη Τιμόθεο.

Τὸ πλοῖο ποὺ ἐπιβαίνει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κατευθύνεται πρὸς τὴν Ἐνετικὴ ναυαρχίδα, ὅπου μὲ τιμῆς καὶ ζητωκραυγῆς ἀνέρχεται ὁ Τιπάλδου.

Ἡ διαγωγή αὐτῆ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου συνεκίνησε βαθύτατα τὸν Μοροζίνην ὅστις τοῦ φιλεῖ τὸ χέρι καὶ κατόπιν τὸν ἀγκαλιάζει καὶ τὸν συγχαίρει.

Ἡ Ἐνετία ὁμως μὲ συμμάχους τῆς ἐναντίον τῶν Τούρκων τὴν Αὐστρίαν, τὴν Πολωνίαν καὶ τὴν Ρωσίαν, ἦταν πανίσχυρη καὶ ἡ βοηθεία τῶν ἡρωικῶν ρασοφόρων τοῦ Τιπάλδου τῆς ἦταν ἀπαραίτητη. Κα ἰδιὰ τοῦτο εὐχαριστεῖ καὶ πάλιν ὁ Ἐνετὸς τὸν Δεσπότη μας καὶ τὸν παρακαλεῖ

θερμότατα νὰ ἐπιστρέψῃ στὴν ἔδρα του.

«Θαυμάζω, τοῦ τονίζει, τὴν ἀνδρεία σας, τὴν εὐσεβείαν σας καὶ τὴν πιστότητά σας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Σᾶς παρακαλῶ ὁμως νὰ ἐπιστρέψετε στὴν ἀγία σας ἔδρα κ' ἐλπίζω ὅτι αἱ πρὸς τὸν Θεὸν παρακλήσεις τὸσον ὑμῶν ὅσον καὶ τῶν γενναίων κληρικῶν σας εἶναι ἀρκετὰ καὶ πολυτίμητοι, πρὸς εὐδῶσιν τοῦ ὑπὲρ τῆς Θρησκείας καὶ κατὰ τῶν ἀπίστων ἀγῶνων μας».

Ἄλλ' ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐπιμένει νὰ πολεμήσῃ: Ὑποχωρεῖ ὁμως ἐν τέλει πρὸς τῆς ἐπιμονῆς τοῦ ναυάρχου καὶ μετὰ τιμῶν προπεμπόμενος, ἀποπλεῖ γιὰ τὸ λιμάνι τ' Ἀργοστολίου.

Αὐτὴ ἴσως εἶναι ἡ μόνη ἱστορικὰ ἐξακριβωμένη ἐκστρατεία ρασοφόρων μ' ἐπικεφαλῆς ἓνα παλληκαρῶν ἱεράρχην.

Οἱ δὲ μετέπειτα ἥρωες Ἑλληνες κληρικοὶ, ὁ Διάκος, ὁ Παπαφλέσσας, ὁ Σαμουὴλ κλπ. ποὺ προσέφεραν τὸν ἑαυτοὺς θυσίαν εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος καὶ τῆς θρησκείας, ὑπῆρξαν μὴται τοῦ Τιπάλδου.

Διὰ τοῦτο τὸ ὄνομα τοῦ γενναίου τούτου ἱεράρχου, στέκεται ἰσάξια πλάϊ στὰ ὀνόματα τοῦ Γρηγορίου τοῦ Ε' καὶ τοῦ Σμύρνης Χρυσοστόμου καὶ πρέπει νὰ προφέρεται μὲ σεβασμὸν καὶ ἔθνικὴν ὑπερηφάνειαν ἀπὸ τοὺς πανέλληνας.

ΙΚΕΣΙΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ

«ΕΤΑΙΡΕΙΑΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ»

Γνωρίζω δυὸ πανέξυπνες καὶ κοσμικῆς κυρίως, ποὺ μῆτε κάνουν «ἐκπομπές», οὔτε ποὺ λέν... μωρίες!

Ὁμῶν τὸ ἔλεος δι' αὐτὰς μετ' οὐρμῶν καὶ γῶν, παρακαλῶ δὲ χολοῦτε τὴν κ' ἂν θέλατε κρατήστε τες γιὰ πάντα, σ' Ἐταιρεία σας τὴν Προστασίας... Ζῶων!

ΤΑΚΟΝΤΕΙΟΝ
ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΕΙΣ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

ΛΥΡΙΚΑ ΞΕΣΠΙΑΣΜΑΤΑ

Λυκαυγές

Στην άδέβαιη τή νύχτα, στα σκοτάδια τής ζωής μου, που μου πνίγουν, μου θολώνουν— λές Κισμέτ —τò λογικό κι' ώρες - ώρες άργοχάνω τήν άνάσα τής πνοής μου κι' από λύπες είναι πλήρη τά ντουλάπια τής ψυχής μου ήλθες.. Φώς νά μου χαρίσης σάν άστέρι Πολικό!

Ήλθαν δύο σου πλάνα μάτια λυκαυγές νά μου χαρίσουν μέ άχτίδες τών έλπίδων, μιās Έδεμ σ' αύτή τή Γή· και τά σκότη, που μέ πνίγουν, μαγικά νά διαλύσουν και τόν νού τόν θολωμένο μέ μιá λάμψη να φωτίσουν τής ψυχής μου βουρκοներία μέ φωτός μαρμαρυγή!...

Και σκορπίστηκαν τά νέφη τά μουντά πούχαν θολώσει τ' ουρανού μου τόν αιθέρα μέ τά μαύρα τους ντεκόρ· Κι' ήλιαχτίδες τών έλπίδων οί ματιές σου μώχουν δώσει και στο είναι τής ψυχής μου, μιá φωτιά έχει φουντώσει, μιās έξώκοσμης Άγάπης... στα γεράματα για... σπόρ!...

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΗ

ΜΕ ΑΠΕΙΡΕΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗ

Δεχόμαστε τή διόρθωση, τήν όποίαν μάς κάνει ό άγαπητός φίλος και έγκριτος του Ληζουριού δικηγόρος κ. Σπύρος Καγκελάρης. Σχετικά μέ τò σημείο-

μά μας μέ τόν τίτλο : «Για τόν ιστορικό του μέλλοντος.— Οί βουλευτές τής Κεφαλονιάς κατά τήν περίοδο 1900—1960».

Τόν εύχαριστούμε θερμότατα για τήν ιστορική επανόρθωση και παρακαλούμε τούς αναγνώστες μας νά επιφέρουνε τή σωστή του κ. Καγκελάρη διόρθωση, ή όποία έχει ως εξής :

«Στό Κοινοβούλιο :

Άπό 16-12-1923 μέχρι 30-9-1925 από τούς: Μιλτιάδην Καβαλλιεράτον, Άλέξανδρον Γιαννουλάτον, Βασίλειον Άλιβιζάτον, Γεράσιμον Άικωβάτον, Ριχάρδον Λιθαθινόπουλον, Λουκάν Νιφοράτον, Παναγήν Καπάτον και Γεώργιον Δρακούλην.

Άπό 19-8-1928—18-8-1932 από τούς Άνδρέαν Άλιβιζάτον, Ριχάρδον Λιθαθινόπουλον, Άντώνιον Φωκάν και Άριστειδην Παϊζην.

Άπό Σεπτεμβρίου 1932—5-3-1933 από τόν Ιωάννη Μεταξάν.

Στή Γερουσία : Άπό τού έτους 1929 μέχρι άπαντήσανε. Γιατί ό φτωχός σέ καταργήσεως τής από τόν Κασιμάν Μπουρμπόλην».

Ο κ. ΝΟΜΑΡΧΗΣ

Έπανήλθεν έκ τής άδείας του ό νομάρχης κ. Νίκος Ματαράγκας κι' άμέσως έπελήφθη τών ζητημάτων τής νήσου μας. Κατά τήν έν Άθήναις παραμονήν του, ό κ. νομάρχης έπεσκέφθη τά διάφορα Έπουργεία και έθεσεν ύπ' όψιν τών άρμοδίων όλα τά έκκρεμούντα θέματα του νομού μας, τών όποίων έλπίζει τήν ταχεία άπίλυσιν.

ΣΕ.. ΑΝΩΝΥΜΟΓΡΑΦΟ ΜΑΣ

Σωστό είσ'... άμελέητο και μιá μεγάλη βρώμα, π'... Άυγείας δέν εύρέθηκε νά καθαρίσ' άκόμα! Κι' όσοι θά σέ ζυγώνουνε, σά θά σέ χαίρετόννε, στα σίγουρα, οί άτυχοι, και θά... λιπαθούνε!

«Ο ΦΑΝΟΣ»

ΜΙΑ ΦΙΛΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Άγαπητέ φίλε κ. Βουνά, Άν θέλεις νά ύπάρχη πάντα ένα Μνημείο, που νά θυμίζει στις έρχόμενες γενεές τò δράμα και τά χάλια τών Σεισμοπλήκτων. Κάνε αύτό που σου γράφω :

Όταν μέ τò καλò... φοβίσης, νά σέ θάψουνε μη τσ' άφήσης, γιατί τά σκουλήκια σά σέ γευ- (θούνε, καθώς σέ... έκαμαν θά συχα- (θούνε !

Στό Μουσείο νά σέ στήσουνε, σά σεισμόπληχτος που ήσουνε, νά βλέπουν πώς μάς καταστή- (σανε, αύτοί που μάς... άποκαταστή- (σανε!

Και για τίς... ψυ...χέστους θά (προσεύχωνται βλέποντας Σε και θά μάς σκέ- (πωνται ! Κι' όπου μ' άγάπη μάς στε- (γάζανε όταν από τήν πείνα τά τινά- (ζαμε !

Γεράσ. Αύγουστάτος Άργουστόλι

Σημ. «Φανού» : Συγχαρητήρια, φίλε κ. Αύγουστάτε, πρώτα για τò θάρρος σου, έπειτα για τή φιλική συμβουλή σου κι' ύστερα για τή τρίτο - τέταρτη λέξη του ένατου στίχου σου.

ΛΟΓΙΚΩΤΑΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ

Ό γνωστός συγγραφέυς δεκάδος φιλοσοφικών και θεολογικών συγγραμμάτων, συντοπίτης και φίλος κ. Έλευθέριος Ε. Κωνσταντακάτος, μάς γράφει :

«Όρφανός, έγκαταλελειμένος ή και νόθος άκόμα, όνομάζεται ό μη γνωρίζων τόν πατέρα του άνθρωπος.

»Πώς, άρά γε, πρέπει νά όνομασθ ή μη γνωρίζουσα τόν Πατέρα Παντοκράτορα, Πλάστην τής Άνθρωπότης; (Πλάστην, ό όποιος δέν έπλασεν άπλώς, άλλò πλάθει συνεχώς τò-Πάνν)».

ΔΗΜΟΣΙΟΚΟΝΟΜΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟΦΙΛΗ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ

«Ό φτωχός σέ πνεύμα «Φανός» ουτε φιλοσοφεί, μήτε μπαίνει σέ ξένα οικόπεδα.

ΟΠΩΣ ΚΥΛΟΥΝ ΟΙ ΜΗΝΕΣ

—Σημαντικά έμβασματα Μεταναστευτικού και Ναυτιλιακού συναλλάγματος μπήκανε στο νησί μας, από τους ξενητευμένους μας κατά την διάρκεια των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς.

—Και τὸ μὲ ἰδρώτα και αἶμα τίμιο τοῦτο χρῆμα τῶν ὅπου τῆς Γῆς συντοπιτῶν μας κυκλοφόρησεν εὐρύτατα και ἀνεκούφησεν ὄλες τῖς κοινωνικῆς τάξεις.

—Τῖς ὁποῖες μαστίζει φτώχεια ἀφάνταστη, κρίση, κί ἀνέργεια, γιατί οὔτε λάδι ἐγένικε, μήτε ὑπάρχουν ἔργα και φάμπρικες!...

—Και ὑποφέρουνε κί οἱ ἀγρότες μας κί οἱ ἐργάτες μας, οἱ δὲ πῶτοι, ἐξ αἰτίας τῶν θροχῶν που δὲν σταματήσανε σχεδὸν καθόλου κατὰ τὸ τελευταῖο τρίμηνο, δὲν μπορέσανε νὰ πραγματοποιήσουνε καμμιά καλλιέργεια και σπορά.

—Προφητικὰ δὲ γράφαμε πέρσι, πὼς ὅσοι φανήκανε στὸ νησί, μας κατὰ τῖς γιορτᾶδες, δὲν πρόκειται νὰ ξαναρθοῦνε.

—Γιατὶ οὔτε τοὺς ἱκανοποίησε ἡ ὑποδοχὴ που τοὺς κάναμε, οὔτε θρήκανε ἕνα κέντρο ἔστω και μὲ μιὰν ὀρχήστρα ὑποφερτῆ, νὰ ρεβεγιονάρουνε και νὰ ξεσκᾶσουνε!

—Ἔτσι, ἐφέτος οὔτε σκιά τουρίστα δὲν φάνηκε και «κάθε περίσου και καλλίτερα», ὅπως λέγανε και οἱ σοφοὶ μας οἱ πρόγονοι.

—Οἱ ἐλπίδες ὅμως και τὰ δνεῖρα δὲν μᾶς ἐγκαταλείπουνε.

—Οἱ δὲ αἰσιόδοξοι ἀρχισανε νὰ προβλέπουνε ἀπὸ τώρα, πὼς θὰ μᾶς κατακλύσουνε ἐπισκέπτες γιὰ ν' ἀπολαύσουνε τὰ... Κεφαλονίτικα Καρναβάλια και νὰ γιορτάσουμε μαζί τὴν Ἀνάσταση.

—Δεδομένου ὅμως ὅτι καμμιά συνολικὰ κοινὴ ἐνέργεια δὲν θὰ γίνῃ γιὰ τὴν ἀναβίωση τοῦ παλῆου Καρναβάλου στὸ νησί μας.

—Παρὰ σκορπιστὰ σὲ πόλεις και σὲ χωριὰ ὀργανώνοντας «Μπάλλοι» και «Μάσκερες» και πὼς καμμιά διαφήμιση και προβολὴ τους δὲν γίνηκε, εἴμαστε κί ἐφέτος καταδικασμένοι νὰ χαροῦμε τὰ Καρναβάλια μας οἰκο-

γενειακὰ και σὲ στενὸ κύκλο.

—Ὅσο γιὰ τοὺς ἐπισκέπτες που θὰ δοῦμε τὸ Πάσχα, ὑπάρχουν ἐλπίδες νὰ μὴν ἔχουμε που νὰ τους βάλουμε, ἂν μέχρι τότε ἀποκατασταθῇ... πυραυλικά συγκοινωνία μὲ τὴν Ἀφροδίτη!....

—Ὅλα τοῦτα πρέπει νὰ κάμουνε και τοὺς ἀρμοδίους, ἀλλὰ και καθέναν που πονεὶ και θέλει τὴν τουριστικὴ πρόοδο και τὴ κοινωνικὴ και οικονομικὴ ἀνάπτυξη νὰ καταπισθοῦνε στὴ μελέτη τους μὲ σοβαρότητα και ἀγάπη.

—Κί ἀφοῦ μέχρι σήμερα δὲν ἔγινε τίποτε και τὸ νησί μας καθημερινὰ φθίνει και ἐρημώνεται, τοῦτο αὐταπόδεικτα δείχνει πὼς εἶναι ἀποτυχημένοι οἱ διαχειρισθέντες τὰ σχετικὰ θέματα.

—Ἄν ἀγαποῦνε λοιπὸν τὴν Κεφαλονία μας και θέλουνε μιὰ καλλίτερη αὔριον νὰ ξημερώση γιὰ δαύτηνε ἄς φύγουνε ἀπὸ τὰ πῶστα ὅπου κατέχουνε, γιὰ νὰ τους ἀντικαταστήσουνε τόσοι και τόσοι νέοι ἄνθρωποι, που διψοῦνε νὰ κινηθοῦνε και νὰ δράσουνε!

—Και γιὰ νὰ ἀναδειχθοῦνε κοινωνικὰ μὲ μιὰ ἀξιόλογη δράση, ἱκανοποιούντες τῖς ἐλπιδοφόρες φιλοδοξίες τους, και γιὰ νὰ ξεσθανώσουνε τὸ ἔτοιμο νὰ ἀπονεκρωθῆ τελείως νησί μας.

—Γιατὶ ἂν συνεχισθῇ ὁ σημερινὸς ρυθμὸς τῶν καθημερινῶν ἀναχωρήσεων 5—6 οἰκογενειῶν, γιὰ τὴν ἄλλη Ἑλλάδα πρὸς ὀριστικὴν ἐγκατάσταση, θάρτη μιὰ μέρα που ἐπάνω στὴν Κεφαλονίτικη Γῆ θ' ἀπομεινούνε οἱ ἀρχές και οἱ αἰσιόδοξοι γιὰ νὰ εἰοικοῦνε τόν.. φρέσκον ἀγέρα.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ

Κατὰ τῖς ἐφετεινὲς ἀρχαιρεσίες γιὰ τὴν ἐκλογή Προεδρείου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀργοστολίου ἐκλεγῆκανε οἱ κ. κ. Πέτρος Βαγγελᾶτος, πρῶτος, Τάκης Κόκκαλης, ἀντιπρῶτος, και Ἰωάννης Σάβλος, γραμματεὺς, μέλη δὲ τῆς Δημοτοχαικῆς Ἐπιτροπῆς οἱ κ. κ. Παναγῆς Λαγγούσης και Κώστας Λαυράνος.

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΩΤΙΚΑ • ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ

Ο ΤΣΙΓΚΟΥΝΗΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ

Ἵλοι σας τὸν γνωρίζετε τὸν μέγαν καλλιτέχνη, που φράγκο δὲν ἔχάλασε ποτέ του γιὰ τὴ Τέχνη!

Και σὰ τσιγκοῦνης σύγχυση τῆς Τέχνης Μιοῦζικ «Λύρα», τὴ γράφει πὸ τσιγκοῦνικα μὲ γιώτα, ἦτοι... Λίρα!

Η ΦΛΥΑΡΗ ΜΟΔΙΣΤΡΑ

Τῆς τέχνης τῆς ἀγόρασε ψαλλίδια και θελόνια, ἐνὼ μποροῦσε πὸ καλά, νὰκανε ράφτρας τὴ δουλειά, ἀφοῦ μὲ τὴ γλωσσάρα τῆς ...κόβει και... ράβει χρόνια!

Η ΓΕΡΟΝΤΟΚΟΡΗ

Ὅσα νυφούλα ντύνεται ἡ σαραντᾶρα κόρη! ἐνὼ μποροῦσε πὸ καλά και... οἱ νιφάδες τοῦ Χιονιά, ἀλύπητα τὴ δέρνουνε ὡσᾶν... γεροντοκόρη!

Ο ΠΟΕΤΑΣΤΡΟΣ ΜΑΣ

Τῆς Ποίησης τὸν Πήγασο θέλει νὰ βαβάλλη, ἐνὼ πέντε του δάχτυλα δὲν ἔξερι νὰ... μετρήσῃ!

Κί ὄλο μου στέλνει δίστιχα τ' ἀριστουργημάτα του, μ' ἐπιγραφή μόνη σωστὴ ὡς «ΝΕΑ ΔΥΣΤΥΧΑ» του!

Η ΦΤΩΧΟΦΑΝΤΑΣΜΕΝΗ

Στὸ βᾶδισμα περήφανη, μὲ μύτη που ραμφίζει τὸ πᾶν μὲ... συγκατάβαση, τὰ γύρω π' ἀτενίζει!

ΕΛΕΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΚΑΙ ΦΕΡΝΕΤΑΙ ΣΑΝ ΚΟΜΗΣΑ
ΑΝὸ τὰ ἔσπουν ὄλο
πὼς δὲν ἔχει μονόφραγκο
ποτέ στὸ πορτοφολι...!

Ο ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΩΝ ΠΙΚΑΝΤΙΚΕΣ ΘΥΜΙΣΕΣ

ΝΙΚΟΣ ΤΡΑΥΛΟΣ - ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Συνεχίζουμε και στο παρόν μας με τις αξιοθαύμαστες παραξενιές, πρωτοτυπίες και πνευματικές έκδηλώσεις, του άξεχαστου φίλου Νίκου Τραυλού. Του κοσμογάπητου δικηγόρου τ' Αργοστολίου, που για δεκάδες χρόνια κυριάρχησε στα τότε κοσμικά μας σαλόνια και κέντρα, με την ευγενή, ιδιότροπη και πνευματική παρουσία του.

Οι δέ πικάντικες, αλλά και πνευματωδέστατες απαντήσεις του αποδείχνουν το σπιθηροβόλο του πνεύμα κι' άπεικονίζουν τον πολιτισμό και την ανωτερότητα του νησιού μας.

Σε κοσμικό σαλόνι μιάς θεοσεβούμενης γεροντοκόρης αριστοκράτισσας τ' Αργοστολίου, είχε τύχη ο άλησμόνητος Νίκος, με παρέα τόν τότε ιεροκήρυκα του νομού. Ο δέ πανοσιολογιάτατος, τους είχε... μπαφιάσει στα περί.. Παραδείσου και μελλούσης ζωής. Κι' ο Νίκος καθότανε σ' αναμμένα κάρβουνα, ακούγοντας τα πόσα έχυνε να χαρούνε και ν' απολαύσουνε οι πιστοί στον Παράδεισο και στην άλλη ζωή. Γι' αυτό και διάκοψε τόν ιεροκήρυκα:

—'Αληθώς πιστεύετε, πανοσιολογιώτατε εις τας μεταθανάτιους τών πιστών απολαύσεις, εν Παραδείσω;

—'Ασφαλέστατα, αγαπητέ μου!

Ο δέ άμίμητος Νίκος, τόν κάρφωσε:

—'Ε τότε! Σάς συνιστώ ν' αποθάνετε τό... ταχύτερον!...

Κι' αναγκάσθηκε, να επέμβη η θεοφοδούμενη οικοδέσποινα γεροντοκόρη και ν' αλλάξει επίδειξη τα θέμα της συζητήσεως, για να μην άρχιση ο Νίκος τήν... κατήχηση από την ανάποδη.

Στο 12ο Σύνταγμα τών Πατρών είχε καταταχτεί τ' άρχοντόπουλο τ' Αργοστολίου, που στο παλατάκι του κοιμότανε σε πομπουλένια στρώματα και μεταξωτά σεντόνια. Κι' από τις βασιλικές του άνεσεις, είχε βρε-

θεί στ' άχρηνια στρώματα, στη βρώμα και μπόχα του θαλάμου τών νεοσυλλέκτων φαντάρων, και κάθε νύχτα να δίη... μάχες με τούς ψύλλους και τούς κορέους!

Και σά να μη φτάνανε τα παραπάνω, τα τροχάδην και τα γυμνάσια, ν' άκούη κάθε άπόγιομα και... «Θεουρία», από ένα μόνιμον όρεσίβιον και άξεστον Ρουμελιώτην έπιλοχίαν:

—Που λίετε, ούρες ζωντόβολα, πρέπειε σαν παλκάρια, άν του φέρ' η περίσταση για την Πατρίδα, να χύστε του αίμα σας μέχρι ρανίδους. Καταλάβητε;

Ο δέ άφθαστος τραυλός σηκώθηκε και τ' άποκρίθηκε.

—'Ορθώς, κύριέ μου έπιλοχία! Να θυσιάσω μέχρι ρανίδους το αίμα για την Πατρίδα. 'Αλλ' όχι και στους ψύλλους και στους κορέους;...

Ευτυχώς δέ που ο έπιλοχίας είτανε τόσο τουδλο που δέν κατάλαβε, άλλοιώτικα θα τόν έστελνε Στρατοδικείο!...

Ήταν η έποχή τών μεγάλων Κρατικών καταχρήσεων και καταχραστών. Λοδιούρες και κομπίνες άνωτάτων κρατικών ίθυνόντων που ρημάζανε το Δημόσιο χρήμα. Μέχρι που κηρύχθηκε η Διχτατορία του Πάγκαλου, κρέμασε κάμποσους και γίνανε πιό άραιές οι βουτιές, στα ταμεία του Κράτους.

Και κατά την έποχην τών κολοσσιάνων τούτων Κρατικών κομπινών και καταχρήσεων, στο έδωλιο του Πρωτοδικείου τ' Αργοστολίου οδηγείται ένας φουκαράς μπακαλόγατος, που έκλεψε από τόν μπεζαχτά τ' άφεντικου του ένα... έκατοστάρικο. Από ανάγκη, γιατί είχε γυναικά άρρωστη και τρία νήπια να διαθρέψη.

Γι' αυτό κι' αυθόρμητα σπεύδει ο ώραιόμυθος τραυλός να δηλώση πως αναλαμβάνει δωρεάν να τόν υπερασπίση. Γεγονός που δέχεται ο φτωχός μπακαλόγατος, με συγκίνηση ιδιαίτερη.

Εξετάζονται όμως οι μαρτυρίες και ο τραυλός δέν τους κάνει καμμίαν έρώτηση. Απολογείται... ο Καταχρηστής κατηγο-

ρούμενος, δίχως καθόλου να του δώση βοήθεια. Ο Έισαγγελεύς βρίσκει την ευκαιρία να παραληλάστη τόν φουκαρά κλέφτη του έκατοστάρικου, με τούς ασύδοτους μεγαλοκαρχαρίες του Κράτους. Γι' αυτό και κατάληξε ζητώντας την παραδειγματική τιμωρία του φτωχού μπακαλόγατου, σά νάτανε κι' εκείνος μεγαλοκαρχαρίας!

'Αλλ' ενώ ο Πρόεδρος δίδει τόν λόγον εις την υπεράσπιση, ο Νίκος σηκώνεται μαζεύει τα χαρτιά του, παίρνει τη βίντζα του εις το χέρι του, προχωρεί μπροστά στην έδρα τών Δικαστών, ύποκλίνεται βαθύτατα και τονίζει:

—Με πενταροδεκάρες θ' άπασχολούμεθα τώρα έδώ ήμεις, κύριοι Δικασταί; Έμένα με συγχωρείτε! 'Αλλ' άποχωρώ καθ' όσον έχω και σοβαρότερες άσχαλίες!...

Και πριν συνέλθει το Δικαστήριο από τα γέλια του, φεύγει ολόταχώς, ενώ ο Πρόεδρος ανακάθεται να διακόψη τη συνεδρίαση, ψιθυρίζοντας:

—Το Δικαστήριο άμφιβάλλει!

Για να γελάσουν και οι Δικαστές και το άκροατήριο, με τη πανέξυπνη άποχώρηση του τραυλού.

Και με την ύπόσχεση πως και σ' έπόμενους «Φανούς» μας θα σάς χαρίσουμε κι' άλλα άμίμητα ανέκδοτα, του τύπου τούτου της παλαιάς Αργοστολιώτικης και πνευματικά άνώτερης κοινωνίας, κλείνουμε το παρόν μας, με την έρωτευμένη με τόν γοητευτικό Νίκον, Αριστοκράτιδα... γεροντοκόρη, από το Κάστρο. Ή όποια ήταν ξετραλλαμένη μαζι του, γι' αυτό και του γινότανε... κολλητσίδα σαν κατέβαινε στ' Αργοστόλι. Μέχρι που κάποιον βράδυ, ο φουκαγιέ του Θεατρού «ο Κέφαλος», καθώς τόν έβλεπε να περπατάει, που μπουρμπουρούσε ή γεροντοκόρη λατρευτικά και χασιάρικα.

—Λοιπόν κ. Τραυλέ μου υπό-

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Τὸ βουνό μας
«Η ΟΜΟΡΦΙΑ»

Εἶτανε λέει τρία ἀδελφία, παι-
διὰ τ' ἀφέντη τοῦ «Εὐγειρου»,
πλούσια, ὁμορφα κι' ἀγαπημένα.

Ἀλλὰ καὶ τὰ τρία ξετρελλα-
θήκανε ἀπὸ ἔρωτα μόλις γνωρί-
σανε τὴ μοναχάκορη τοῦ γέρου
«Αἴνου», ποὺ γιὰ τὴν ὁμορφιά
τῆς τὴ λέγανε «Ὁμορφιά». Μί-
σος ἀγεφύρωτο τότε χώρισε τὰ
τρία ἀγαπημένα ἀδελφία καὶ
στὰ ὁποῖα ἡ σκληρόκαρδη Ὁ-
μορφιά δήλωσε, πὼς θὰ ἀγαποῦ-
σε ὅποιον ἀπὸ τοὺς τρεῖς τοὺς
θὰ ἔκανε τὴν ποῖο μεγάλη ἀν-
δραγαθία.

Καὶ σὰν κουτοὶ καὶ τυφλωμέ-
νοι ἀπὸ τὴν ἀπόκοσμη ὁμορφιά
τῆς σατανικῆς Κεφαλονίτικης ἀρ-
χοντοπούλας οἱ δύο πρῶτοι, βάλ-
θηκαν νὰ ξεμπερδέψῃ ὁ ἕνας τὸν
ἄλλον.

Μέχρι ποὺ συναντήθηκαν
στοὺς πρόποδες τοῦ γέρου «Εὐ-
γειρου», πάνω ἀπὸ τὴ φουρτου-
νισμένη θάλασσα τ' Ἀργοστο-

ΚΑΜΠΡΩΝΙΚΗ

ΑΠΟΡΙΑ

Μὲ μιὰ λέξη δοξάσθηκε
ποὺ εἶπεν ὁ Καμπρών!
Μά, εἶναι φοβερόν!
Τὴν ἴδια... ὄλ' οἱ Ἕλληνες
νὰ ἔχουμε στὸ στόμα!
Κι' εἶναι σκληρόν καὶ τρομε-
(ρόν,

γιατί κανένας ἔνδοξος
νὰ μὴ γίνῃ... ἀκόμα;

σχεσθε ὅτι θὰ σὰς δοῦμε καμμιά
μέρα, στὸ ἱστορικό μας χωριὸ
στὸ Κάστρο;

Καὶ ὁ ἀδιόρθωτος Νίκος, ἀ-
μεϊλικά τῆς ἀπάντησε:

— Ὕψιστη τιμὴ γιὰ μένα ἡ
εὐγενικὴ σας πρόσκληση. Ἀλλὰ
δυστυχῶς, δεσποινίς, δὲν μ' ἐν-
διαφέρουνε... οἱ ἀρχαιότητες!...

Κι' ἀνεπανόρθωτα γκρέμισε
τῆς ἀτυχῆς γεροντοκόρης τὰ ὀ-
νειρα καὶ τὶς ἐλπίδες!

λιώτικου λιμανιοῦ κι' εἶτανε ἑ-
τοιμοὶ νὰ κατακομματιαστοῦνε
μὲ τὰ σπαθιά τους. Μὰ τοὺς ἀν-
τίκρουσε ἀπὸ ψηλὰ ὁ γέρο πατέ-
ρας τους καὶ κάλεσε τὸ φτερο-
πόδορο στερνοπαῖδι του.

— Τρέξε καὶ πρόλαβε τ' ἀδελ-
φία σου νὰ μὴ σκοτωθοῦνε. Δί-
χως νὰ κυττάξῃς στὰ μάτια τὴ
μάγισσα «Ὁμορφιά» ποὺ παρα-
στέκει γιὰ ν' ἀπολαύσῃ σὰ λά-
μα τὸ αἷμα τους.

Κι' ἐνῶ ὁ τρίτος καὶ μικρότε-
ρος ἀδελφὸς πέταξε σὰ σαῖτα
καὶ βρέθηκε ἀνάμεσα στὰ ἔτοι-
μα νὰ σφαχτοῦνε δυὸ μεγαλύτε-
ρά του ἀδελφία, ὁ γέρο «Εὐγει-
ρος» γονάτισε καὶ δεήθηκε στὸ
Θεό!

Ὁ δὲ καλὸς μας Θεὸς εἰσάκου
σε τὴ προσευχὴ τοῦ πονεμένου
πατέρα. Κι' ἡ κακούργα ἡ «Ὁ-
μορφιά», πέτρωσε στὴ στιγμή
καὶ πήρε τὴ θέση τῆς ἀνάμεσα
στὸν «Εὐγειρο» καὶ στὸν «Αἴνο».
Αὐτὴ εἶναι ἡ παράδοση γιὰ τὰ
τρία μεγαλύτερα βουνὰ τῆς Κε-
φαλονιάς κι' ἡ σκληρὴ Ὁμορφία
τῆς ἀκαρδῆς «Ὁμορφιάς» διατη-
ρεῖται ἀρυτίδωτη μέχρι σήμε-
ρὰ καὶ ξαναεἰνώνει σὰ νὰ ρου-
φᾷ ἀνθρώπινο αἷμα!

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΗΜΩΣΗ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ ΜΑΣ

Ὁ Βουνὰς συναντᾷ τὸν τέως
Δῆμαρχον Ἀργοστολίου, δικη-
γόρον κ. Γεράσιμον Ν. Λυγγού-
ρην.

— Καλημέρα, Μεμὰ μου, τί γί-
νεσαι;

— Καλά, Βουνὰ μου, σ' εὐχα-
ριστῶ.

— Πῶς βλέπεις τὴν κίνηση τ'
Ἀργοστολίου μας, σὰν τέως Δῆ-
μαρχος;

Καὶ με τέσσαρες λέξεις ὁ κ.
Λυγγούρης ζωγράφισε τὴν κῆ-
ση τὴν ἀνέργεια, τὸν ἐκπατρι-
σμὸ καὶ τὴν ἐπιτεινόμενη καθη-

ΑΛΛΗΓΟΡΙΚΗ ΣΑΤΙΡΑ

Η ΤΣΕΠΗ ΤΗΣ

Ἡ μάννα τῆς τὸ... φόρεμα
μὲ... τσέπη μόνο μιά,
τῆς τῶφκίαξε! Καὶ πρόσεχε
ἀπὸ καμμιά ζημία,
τῆς εἶπε, μὴ τὴ σχίσουνε
ἢ κάποιος τὴν τρυπήσουνε!

Μ' ἀντί, σὰ χρειάζοτανε,
μονάχα στὸ τσεπάκι τῆς
νὰ βάνῃ γιὰ τὰ... σάλια τῆς
μόνο τὸ μαντηλάκι τῆς,
σὰν ἔφτασε στὴ Χώρα
τοῦ ἔβανε καί... δῶρα!

Κι' ἔχωνε στὸ... τσεπάκι τῆς,
τὸ ζῶον, ἡ κουμπάρα
καὶ πράγματα ποὺ τᾶβλεπε
κᾶπως σκληρὰ καὶ ντοῦρα!...
Μέχρι ποὺ τὴ τὸ σχίσανε,
ἀφοῦ τὴ τὸ τρυπήσανε!

Καὶ κλαίει τῶρ ἡ ἄμοιρη
γιὰ τ' ὁμορφο... τσεπάκι τῆς,
στολίδι καὶ καμάρι τῆς
εἰς τὸ φορεμάκι τῆς!...
Καὶ προσοχὴ στὴ συμβουλὴ
τῆς Μάννας νὰ μὴ δώση,
τὴ ξεσχισιά τῆς φρόντισε
κᾶπως νὰ τὴν μπαλώση,
Ἄλλὰ τὸ ξεσχισμένο
φαίνεται... μπαλωμένο!

μερινὴ ἐρήμωση τ' Ἀργοστο-
λιού μας:

— Ἐμείναμε κᾶμπο-
σοὶ γιὰ... δεῖγματα!

Ἀπάντηση, τὴν ὁποῖαν πρέ-
πει νὰ προσέξουν ἰδιαίτερα οἱ
ἀρμόδιοι.

Γιατί, ἀν συνεχισθῇ τὸ ρεῦμα
τῆς φωνῆς ἀπὸ τὸ Νησί μας, σὲ
λίγα χρόνια πρέπει νὰ τοῦ βά-
λομε ἄλλο ἄκουσμα!

Λοιπὸν, ἡμεῖς τὴν ἐπιτείνουμε
τὴν ἐκπατρι-

«ΕΔΩ ΥΠΗΡΧΕ ΚΑΠΟΤΕ Η
ΚΕΦΑΛΟΝΙΑ ΜΑΣ».

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΜΑΣ

Ίατρὸν κ. Μάκην Νιφοράτον, Μπολιόνια - Ίταλίας: Ἡ κάρτα σου μὲ συγκίνησε ιδιαίτερα.

κ. κ. Γεώργιον Ἀποστολάτον, ἀντιπρόεδρον Κεφαλληνῶν, καὶ Παναγ. Μεσάρην, Θεσσαλονίκη: Σὰς εὐχαριστῶ γιὰ τὶς ἔμμετρος συγχαρητήριες ἀφιέρωσεις σας, ποὺ μὲ συγκίνησαν περισσότερο κι' ἀπὸ τὶς συνδρομές σας.

κ. Γιάννην Βέλλαν, Σουντάν: Εὐχαριστῶ γιὰ ὅλα καὶ σ' ἀπάντησα ιδιαίτερα.

Δίδα «Κάθριν», ἐνταῦθα: «Ἔτσι μάλιστα, νὰ σὲ ξέρω, μωρὴ κακοθάνατη, ποῖα εἶσαι καὶ γράφε μου τέτοια:

Τώρα ποὺ ἀφωπλίσθηκες ἀπ'... ἀνδρικές δυνάμεις, ἔαν σοὺ τύχη τίποτα Βουνά μου, τί θὰ κάμης;

Καὶ σ' ἀπαντῶ στη λογικὴ ἀπορία σου:

Κι' ἂν ἔχασα, κοπέλλα μου, χαρίσματά μου... τόσος, ἂν χρειασθῆς, μ' ἀπόμεινε γιὰ σένανε... ἢ γλώσσα!

κ. Γερ. Αὐγουστάτον, ἐνταῦθα: Τὸ δικό σου φιλοξενεῖται σὲ ἄλλη σελίδα.

Ν. Μ. Ξ. ἐνταῦθα: Εἶναι δύσκολος δρόμος τῆς Σάτιρας. Διάβαζε καὶ γράφεις ἀργότερα.

Ἀρχίατρον κ. Γερ. Φασόνην καὶ κ. Εὐάγ. Μιχαλίτην, Ἀθήνας: Σὰς ἀπάντησα ιδιαίτερα.

Σον Ἀρχιεπίσκοπον Καθολικῶν, Κέρκυραν, ἱατρὸν κ. Γ. Κουβαράν, Σταυρὸν Ἰθάκης, κ. Λ. Οἰκονομίδην, λιμενάρχην, Κέρκυραν, κ. Δημ. Ἀλεβιζόπουλον, Πάτρας, τῶς ὑπουργὸν κ. Μπάμη Ἀλιβιζάτον, Ἀθήνας, κ. Π. Βιτωράτον, ἔφορον Καπνῶν Σταυρούπολιν, δίδα Στεφανίαν Καλοῦ, ποιήτριαν, Ἀθήνας, καὶ δίδα Μ. Μαρκοπούλου, συγγραφέα, Ἀθήνας: Εὐχαριστῶ θερμότατα γιὰ τὰ καλὰ λόγια σας.

Ποπούλαν, Θεσσαλονίκη: Διατήρησε τὸ ψευδώνυμό σου γιὰ τοὺς ἀναγνώστες μας καὶ χερίζε μου σὲ κάθε «Φανό» μας κι' ἀπὸ μιά σου...

ΖΩΓΡΑΦΙΑ

Ἔτσι σὲ βλέπουμε, Βουνά, θ' ἀναρωτιώνται ὅλοι, μήπως τὴν... ὀμορφάδα σου ζωγράφισαν... Διακόλοι!!

Καὶ σὲ πληρώνω μὲ τὸ ἴδιο νόμισμα:

Γι' αὐτὸ κι' ἐγώ, βρὲ Πόπη μου, πολὺ συχνὰ δὲν θγαίνω, μήπως φανεῖς κατὰ ἐδῶ καὶ σένα θ' ἀπανταῖνα! ποὺ μοιάζεις μὲ Τζοκόντα γρηὰ καὶ κουτσοδόνα!

«Υπηρεσίαν Προλήψεως Ἀτυχημάτων», Πάτρας: Δὲν τὰ κατάφερες ν' ἀλλάξης τὸ γραφικὸ σου χαρακτήρα καὶ σὲ κατάλαβα. Μαντεύοντας δὲ τί κραταίει ὁ πιτσιρικός στὴν κάρτα σου, σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὴν εὐχή σου, ἀλλὰ κι' ἐσὺ μιὰ μέρα, Περικλάκη μου, θὰ τὴν... χάσης!

Λ. Ρ. Ἀθήνας: Δὲν μὲ πειράζει, γιατί δὲν πάω γιὰ «Καλλιστεία». Κι' ὅπως πάντα, φιλοξενῶ ἐδῶ τὸ ἔξυπνο πείραγμα σου:

Μούμιες βρεθήκανε πολλές! (ἂν διάβασες - θυμήσου) Ἀλλὰ καμμία τὴν... ὀμορφιά δὲν ἔχει τὴ δική σου!...

Σοὺ ταχυδρόμησα δὲ μιὰ φωτογραφία μου, γιατί:

Μπορεῖ νὰ δῆ τὴ φάτσα μου, γιὰ λύτρωση — χαρὰ σου, νὰ μ' ἀγαπήση, φουκαρά κι' ἢ λάμια... πεθερά σου!

Δίδα Ἐλένην Γαλιατσάτου, Νέαν Ὑόρκην: Ἀμέσως ἀπάντησα.

κ. Γ. Σταθάτον, Τζούμπα - Σουντάν: Ἐπίσης καὶ σὰς.

κ. Ἠλίαν Παυλάκον, νομάρχην Καρδίτσας: Κι' ἐγὼ πάντοτε σὰς θυμάμαι μ' ἀγάπη.

κ. Εὐάγ. Βουτσινῶν Μ)Τ «Ἀνδρέας»: Ἐχεις σειρά νὰ μοὺ γράψης.

Δίδας Μαρίκαν Πεφάνη καὶ Ἀνθούλαν Φλωράτου, Ἀθήνας: Εὐχαριστῶ ιδιαίτερα γιὰ τὶς κάρτες σας. Ὅσο γιὰ σένανε, ἀγαπητὴ δις «Ἐκπομπή», πολὺ θὰ ζῶρηψες, τώρα ποὺ γίνηκες πρωτεουσιάννα, γιὰ νὰ μοὺ γράφης:

Ἄν στὴ Ἀθήνα, βρὲ Βουνά, θὰ κάμης ταξιδάκι, θὰ κατακτήσης ἀσφαλῶς ὡς καὶ τὴ... Βουγιουκλάκη!

Καὶ σ' ἀπαντῶ:

Σ' εὐχαριστῶ, κοπέλλα μου, γιὰ τὸσο θαυμασμὸ σου, ἀλλὰ δὲν θὰ... μετανιώμην, ἂν μ' εἶχες στὸ πλευρὸ σου!

κ. Δημ. Παγουλάτον, Θεσσαλονίκη: Σ' ἀπάντησα ιδιαίτερα.

«Μίκυ - Μάους», Ἀθήνας: Τ' ἀνέκδοτό σου, δυστυχῶς, ἀνήκει στὸν 6' τόμο τῶν «Κεφαλ. Ἠθογραφιῶν» μου. Περιμένω, λοιπόν, κάτὶ δικό σου.

κ. Γερ. Β. Ἀθήνας: Εὐχαριστῶ, ἀλλὰ ἐξαντλήθηκαν τελείως κι' οἱ δύο τόμοι τῶν «Κεφαλ. Ἠθογραφιῶν μου». Ὅπως ἐπίσης καὶ «Φανοὶ» προηγούμενοι, Γράψε μου ποῖα τεύχη σοὺ λείπουν, κι' ἂν ἔχω, θὰ στὰ ταχυδρομῶς δωρῶ.

κ. Γεώργιον Ραζῆν, Χιλήν: Σ' ἀπάντησα ιδιαίτερα κι' ἔχεις σειρά νὰ μοὺ γράψης.

Πλοίαρχον κ. Γ. Κασιμάτην, Σάρρεϋ - Ἀγγλίας: Καὶ σένα, ἀγαπητὴ μου... συμπλοίαρχε, σοὺ γράφω τὰ ἴδια.

κ. Ἀνδρέαν Τζουγάνη, Βατερτάου - Ἀμερικής: Μὲ χαρὰ μου ἔμαθα ἀπὸ τὸ Νιόνιο πὼς ἔρχεσαι.

κ. Γιάννην Βέλλαν, Χαρτούμ: Ρώτησε τὸν κ. Μ... τί ἀπόγινε καὶ ἀδελφικά γράψε μου.

κ. Κρέοντα Καμπίτην, Γκουέλο - Ροδεσίας: Συγχαρητήρια γιὰ τὸ ἔξυπνο γράμμα σου. Ἄν ὁ χώρος ἐπέτρεπε, θὰ τὸ δημοσίευσαι. Γιὰ ὅλα εὐχαριστῶ, ἀλλὰ ἔλα μπριχτοῦ σὲ φάη ἢ Μαύρη Ἥπειρος.

κ. κ. Ν. Κ. Λυκοῦδην, Πειραιᾶ καὶ Χ. Σιγιώναν, Ἰθάκην: Σὰς ἀπάντησα ιδιαίτερα.

Εὐχαριστῶ ὄσες κι' ὄσους μοὺ εὐχθήθηκαν γιὰ τὸ Νέο Χρόνο καὶ τὰ ἐφτάχρονα τοῦ «Φανοῦ» μας καὶ λυποῖμαι ποὺ οὔτε οἱ δυνάμεις, οὔτε ἡ τσέπη μου ἐπιτρέπουν ν' ἀπαντήσω καὶ ιδιαίτερα. Γι' αὐτὸ καὶ εὐχομαι ἀνεξάρτητα χαρούμενο τὸ 1963, στὰ δὲ ἄλλα γράμματα θ' ἀπαντήσω στὸν προσεχὴ «Φανό» μας, γιατί ὁ χώρος τοῦ σημερινοῦ μας Ταχυδρομείου πιά ἐκλείσει.

Ὁ ἀρχισυντάκτης

ΕΠΑΕΙΑ ΠΡΟΑΓΩΓΗ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Ὁμοσπονδία Ἑλλήνων Βιβλιόφιλων καὶ δραστηρίων ἀστυνομικῶν Ἀργυροστολίου κ. Περικλῆν Λαζαράτον σφίγγουμε τὰ χέρια ὀλόθερμα, εὐχόμενοι καὶ εἰς ἀνώτερα.

ΑΝΔΡΕΑΣ Σ. ΧΑΛΙΩΤΗΣ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ Α. Ε. ΑΘΗΝΑΙ
 ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 91—93 — ΤΗΛΕΦ. 622.960 — 624.749

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ :

ΑΣΤΟΡ	ΑΘΗΝΑΙ
ΡΑΝΤΙΟ ΣΙΤΥ	»
ΓΡΑΝΑΔΑ	»
ΛΟΥΞ	»
ΚΟΛΩΝΟΣ	»
ΟΛΥΜΠΙΟΝ	ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΟΛΥΜΠΙΟΝ	ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΑΙ ΤΑΙΝΙΩΝ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
 ΕΙΣ ΤΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΘΕΑΤΡΑ ΤΟΥ
 ΦΙΛΟΥ Κ. ΧΑΛΙΩΤΗ ΠΑΡΑΚΟ-
 ΛΟΥΘΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΛΕΟΝ ΕΚΛΕ-
 ΚΤΑΣ ΤΑΙΝΙΑΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟ-
 ΣΜΙΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΑΡΤΟΠΟΙΪΑΣ ΑΙΓΙΟΥ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΝ ΑΙΓΙΩ

Γενική Διεύθυνσις :

Έλ. Βενιζέλου 10, Άθήνας

Τηλεγραφική Διεύθυνσις :
 ΠΑΠΥΡΙΣΚΟ

Τηλέφωνα :

36-605, 30-566, 30-567, 30-568

Προϊόντα Έργουστασιού :
 Χάρτης Γραφής, Τυπογραφίας,
 Περιτυλίξεως, Χαρτόνια

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΤΑΞΙΔΙΑ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗ

Πειραιεύς: Μισούλη 33
 (Προκουμιά)

Άθήναι: Φιλελλήνων 3
 (Πλατεία Συντάγματος)

Διεύθυνσις: Τ. ΜΠΑΤΑΣ

Έπισημως άνεγνωρισμένα παρά
 των Κυβερνήσεων Έλλάδος, Αύ-
 στραλίας και Άμερικής

ΑΠΟΤΑΦΗΤΕ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ
 ΤΩΝ Κ.Κ. ΑΦΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗ

Για οποιαδήποτε χώρα του κό-
 σμου και με οποιοδήποτε μετα-
 φορικό μέσο πρόκειται να
 ταξιδεύσετε

ΤΑΧΥΤΗΣ

ΑΣΦΑΛΕΙΑ

ΕΥΕΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Τμηματικά ή συνολικά σπάνιον

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΕΠΤΑΝΗΣΙΑΚΟΝ ΑΡΧΕΙΟΝ

με πολύτιμα και δυσεύρετα ιστορικά ντοκουμέντα, έντυπα και χει-
 ρόγραφα τής

ΠΕΡΙΟΔΟΥ 1815—1864

Έπίσης αγοράζονται και πωλούνται παλαιά Κεφαλονίτικα Βιβλία,
 Περιοδικά και Έφημερίδες.

Άποταθήτε: κ. ΧΡΗΣΤΟΝ ΒΟΥΝΑΝ, Άργουστόλιον

Ή φημισμένη μας Πανελλήνια

«ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΑ»

(Πλατεία Ίωάννου Μεταξά)

καθώς και τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ
 Σιτεμπόρων

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΑΣ»

θά σὰς ἐξυπηρετήσουν με τὰ πε-
 ριφήματά τους

ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ

Σε γάμους, σε βαφτίσια, σε
 γιορτές και σε κάθε χαρά σας.

ΜΟΤΟΣΥΚΛΕΤΕΣ
 ΜΟΤΟΠΟΔΗΛΑΤΑ
 ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ
 ΠΙΚ - ΑΠ

ΜΕ ΕΥΚΟΛΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
 ΚΑΙ ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ
 οικιακής χρήσεως

ΦΘΗΝΑ ΚΙ' ΑΠΟ ΝΑ-Υ-ΛΟΝ
 ΣΤΟΥ ΣΤΑΘΟΥΛΗ

Ι Α Κ Ω Β Α Τ Ε Ι Ο Σ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΤΟΥ
 ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
 ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ